Nr. 130. Czwartek, 9 Czerwca 1881. Rok 71.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Najjaśniejszy Pan powrócił 7 b. m. rano z Budapesztu do Wiednia.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z d. 3 czerwca b. r. nadać najłaskawiej woźnemu rady krakowskiego wyższego sądu krajowego Franciszkowi Wierzbickiemu, z powodu przeniesienia go na własną prośbę w stan stałego spoczynku i w uznaniu jego wieloletniej zawsze gorliwej służby, srebrny krzyż zasługi z koroną.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 czerwca.

O szansach, jakie rozpoczęta kampania wyborcza w Węgrzech przedstawia pojedyńczym stronnictwom i frakcyom, można już sobie wyrobić pewne zdanie. Wszystkie objawy przemawiają za tem, że stronnictwo liberalne znajduje się w nadspodziewanie szczęśliwem położeniu, że może spokojnie oczekiwać rezultatu głosowania i już naprzód przygotowywać się do spełnienia zadań, które przypadną mu jako większości nowego parlamentu, zaszczyconej ponownym wyrazem zaufania ogółu wyborców. Tryumf stronnictwa liberalnego będzie oczywiście tryumfem jego dawnego szefa i obecnego ministra-prezydenta Tiszy, który, przebywszy wiele ciężkich prób i nie zraziwszy się niczem, doczekał się wreszcie tego, że stoi dziś na stanowisku niemal tak samo wyniosłem jak w pierwszej chwili po objęciu steru.

Oczywiście nie obejdzie się w kampanii wyborczej bez zmian w wielu okręgach. Swiadczyłoby to o pewnym zastoju życia publicznego, jeżeliby wyborcy wszędzie niewolniczo głosowali za dawnymi posłami, a Węgrów o wszystko prędzej posądzić można, aniżeli o zniechęcenie się do życia publicznego i o apatyę wobec aktu tak ważnego jak ogólne wybory. W każdym okręgu wyborczym już dziś panuje ruch bardzo ożywiony, odbywają się liczne, czasem nawet często burzliwe zgromadzenia, a rząd, znający dobrze usposobienie ludności, przewidywał to dobrze, skoro skrócił tak znacznie okres kampanii. Wyjdzie to z pewnością na korzyść kraju, bo dotąd kampanie wyborcze zbyt długo odrywały ręce i umysły od wszelkich zajęć a nadto szerzyły w kraju demoralizacyę i stawały się źródłem wielu zajść, które robiły wrażenie anarchii.

Ile dotąd obliczyć można szanse, w pojedynczych okręgach wyborczych niewielu mandatom stronnictwa liberalnego zagrażają kandydaci połączonej opozycyi lub skrajnej lewicy. Natomiast już dziś powiedzieć można, że wiele okręgów wyborczych, w których dotąd wybierani byli kandydaci połączonej opozycyi, zdobędzie tym razem po części stronnictwo liberalne a po części skrajna lewica. Żeby skrajna frakcya nadto się wzmocniła, żeby po nowych wyborach stała się tak groźną dla stronnictwa rządowego, jaką była jeszcze niedawno połączona opozycya, tego nikt w Węgrzech nie obawia się dotąd i zapewne nie nastąpi to nigdy.

Naczelny organ stronnictwa liberalnego *P. Lloyd*, tryumfująco już dziś zaznacza, że przyszły sejm będzie miał przedewszystkiem program ekonomiczny, że będzie przygotowywał teren dla przyszłego odnowienia ugody z Austryą, aby mógł „podjąć wśród pomyślniejszych warunków, aniżeli przed trzema laty, walkę prowadzoną nie kosztem interesów Austryi, lecz tylko w tym celu, ażeby na polu ekonomicznem stworzoną została taka równorzędność, jaka na polu politycznem stanowi podstawę stosunku Węgier do Austryi." Nie przebija wprawdzie z tych słów żadna wyraźna groźba, ale zawsze za wiele one mówią, jeżeli zważymy, że do odnowienia ugody, a więc do owej walki, jeszcze tak daleko. Stronnictwo liberalne węgierskie moze w dzisiejszym tryumfie swoim mniemać, że nie ma dlań nic niemożliwego. Jeżeli jednak ochłonie z upojenia zwycięzkiego, niezawodnie przypomni sobie, że ostatnia walka o odnowienie ugody omal nie doprowadziła go do upadku.

Lwów, 9 czerwca.

Pan minister spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 19 kwietnia b. r. zwrócił uwagę władz krajowych na potrzebę obmyślenia środków, za pomocą których ożywićby można chęć zakładania kas oszczędności, podnosząc, że należałoby dążyć do tego, aby w Galicyi istniała przynajmniej jedna kasa oszczędności w każdym powiecie.

Galicya pozostała rzeczywiście bardzo po za innemi krajami pod względem liczby kas oszczędności. Kiedy bowiem Czechy posiadają 84 kas oszczędności (a więc jedną na 618 kilometrów kwadratowych), Dolna Austrya 59 (jedną na 336 kilm. kwadr.), Morawa 39 (jedną na 569 kilm. kw.), Szląsk 15 (jedną na 343 kilm. kw.), posiada Galicya tylko 16 kas oszczędności a więc jedną na przestrzeń 4906 kilm. kwadr. (391.806 mieszkańców).

Brak sposobności do bezpiecznego składania drobnych oszczędności sprawia, że mniejsze kwoty leżą martwo a co gorsza, że wielka liczba osób z klas mniej zamożnych oszczędzone kwoty roztrwania, nie mogąc złożyć ich każdej chwili bezpiecznie choćby na mały procent. Dlatego też z znacznej sumy (21,200.000 zł), na jaką składają się wkładki we wszystkich 16 galicyjskich kasach oszczędności, zaledwie połowę stanowią drobne oszczędności a resztę tworzą znaczniejsze kapitały, które przyciąga niewłaściwie do kas oszczędności pewność lokacyi, zwłaszcza wobec faktu, że zarządy kas oszczędności, idąc za prądem stosunków kredytowych, podniosły w ostatnich 10 latach stopę procentową od wkładek i dopiero niedawno napowrót ją zniżyły.

Gminy i powiaty powołane są w pierwszym rzędzie do zakładania kas oszczędności a zawiązane w nowszych czasach powiatowe kasy oszczędności w Wadowicach i Wieliczce rozwijają się pomyślnie, chociaż nie da się zaprzeczyć, że regulamin z 2 września 1844 nadto ścieśnia zakres operacyj kredytowych dozwolonych kasom oszczędności.

Przedstawiając ten stan rzeczy Wydziałowi krajowemu, c. k. Namiestnictwo wyraziło nadzieję, że przy udziale i poparciu ze strony najwyższej władzy autonomicznej powiedzie się w krótkim czasie podwoić a może i potroić liczbę kas oszczędności, obecnie w naszym kraju istniejących. Dla obmyślenia najskuteczniejszych środków w tej mierze sprosiło c. k. Namiestnictwo zebranie delegatów Wydziału krajowego i lwowskiej kasy oszczędności na wspólną naradę w dniu 10 czerwca o godzinie 10 przed południem. Wydział krajowy reprezentowany będzie w tem zebraniu przez p. Marszałka krajowego dr. Mikołaja Zyblikiewicza, członka Wydziału krajowego dr. Józefa Wereszczyńskiego i naczelnika krajowego biura statystycznego profesora dr. Tadeusza Pilata.

Rada państwa.

Wiedeń, 6 czerwca.

Z względu na wielką samej sprawy doniosłość z jednej, a niepospolitą umiejętność w traktowaniu jej przez sprawodazwcę komisyi prawniczej, posła **Madejskiego** z drugiej strony, podaję mowę tegoż posła, mianą w dyskusyi nad ustawą o kwestyonowaniu czynności prawnych, odnoszących się do mienia dłużników niewypłacalnych. Warto podać ją do wiadomości publicznej już dla niezwykłego z ławy rządowej uznania, które przez usta sprawującego ministerstwo sprawiedliwości ministra dra. Prażaka dostało się znamienitemu w dziedzinie prawa cywilnego prawnikowi naszemu. Mowę pos Madejskiego, a raczej trzy przemówienia jego z trybuny sprawozdawczej, które również, jak dwa przemówienia w dyskusyi szczegółowej uzupełniają przemówienie miane na zakończenie dyskusyi ogólnej, zestawiam tu w jedną całość, która brzmi jak następuje:

Molière i jego komedya.

Molière, sein Leben und seine Werke von Ferdinand Lotheissen. Frankfurt a. M. 1880.

(Dokończenie.)

IV.

Czytając dzieło p. Lotheissena, w którem działalność Moliera z tylu rozmaitych stanowisk jest rozważaną, czytelnik oczekuje i spodziewa się zestawienia tego komedyopisarza z innym autorem dramatycznym, który nie mniejszy od Moliera wywarł wpływ na scenę europejską, chociaż co prawda przeważnie w dziale tragicznym. Chodzi tu, jak się łatwo każdy domyśli, o Szekspira. Porównanie takie w ustach tak gorącego wielbiciela Moliera, jakim jest p. Lotheissen, mogłoby być bardzo ciekawem i pouczającem, i możeby najlepiej zdołało wykazać wszystkie dodatnie i ujemne strony Molierowskiej komedyi i jego znaczenie i stanowisko w dziejach dramatycznej literatury europejskiej. Ale ta nadzieja pozostaje pobożnem życzeniem do końca książki; autor zdaje się starannie unikać podobnego zestawienia i tylko na ostatniej stronnicy, jakby czując, że nie odpowiedział jakiemuś oczekiwaniu czytelnika, przytacza ustęp z pięknego prologu Dingelstedta do uroczystości Molierowskiej, którą w Wiedniu obchodzono w dwóchsetną rocznicę zgonu Moliera, ustęp, w którym Molière i Szekspir porównani są do dwóch gwiazd na niebie poezyi dramatycznej, „tak bliscy siebie, a zarazem tak dalecy, natury tak pokrewne, a jednak tak różne". Od siebie p. Lotheissen dodaje tylko, że Dingelstedt nie za wiele powiedział, stawiając Moliera obok Szekspira, jako równorzędnych (*ebenbürtig*) poetów.

Pokuszę się zbadać przynajmniej pobieżnie tę równorzędność, a raczej równorodność, a naprzód muszę wrócić do zastrzeżenia, które wyżej zrobiłem przeciw twierdzeniu autora, jakoby charaktery komedyi Molierowskiej odznaczały się większą wielostronnością od charakterów nowoczesnej komedyi. Lotheissen nietylko tam, gdzie porównywał komedyę Moliera z dzisiejszą francuską, położył nacisk na to, ale w innem miejscu, zestawiając Moliera z jego współczesnymi współzawodnikami, mianowicie z Filipem Quinault, tak się odzywa: „Molière każdej ze swoich postaci nadał prawdę portretu i wyposażywszy je mnóstwem indywidualnych rysów, w żywych kształtach plastycznych wyprowadził je przed nasze oczy."

Jestże tak w istocie? Sądząc po sobie, myślę, że każdy, kto był na przedstawieniu choć jednej ze znakomitych komedyj Moliera, musiał zauważyć, jaką wyrazistością konturów odznaczają się główne postacie jego. Czy to będzie Tartuffe, skąpiec, mizantrop, czy *bourgeois gentilhomme*, profile tych ludzi zarysowują się w naszej pamięci na wieki, dzięki nadzwyczajnej wyrazistości i czystości linij. Tą linią profilu moralnego jest jakaś główna wada, słabość, namiętność, właściwość; w Tartuffie obłuda, w skąpcu chciwość, w mizantropie rozdrażnienie na świat, w mieszczaninie szlachcicu próżność. Ale wobec tych silnych konturów barwy i cienie, które nadają życie indywidualne, jakże nikną! Gdzie jest mnóstwo rysów indywidualnych, o których mówi Lotheissen? Prawda, w Tartuffie widzimy nietylko obłudę, ale chciwość i zmysłowość, w panu Jourdain nietylko próżność, ale i niesłychane ograniczenie, w mizantropie nietylko niechęć ku rodzajowi ludzkiemu, ale i gorące uczucie ku lekkiej Celimenie; ale rysy te, jakkolwiek w istocie czynią te postacie bardziej plastycznemi od innych Molierowskich, są tylko niezbędnem uzupełnieniem głównego rysu, który bez tamtych przestałby być zrozumiałym. Obłuda bez chciwości i zmysłowej pożądliwości, ukrytej pod nią, stałaby się maską bez wyrazu, próżność bez głupoty nie wydałaby komicznych rezultatów, wreszcie mizantrop bez miłości ku Celimenie nie dałby nam dowodu, że jeżeli czuje niechęć do ludzi, to nie dlatego, że serce jego niezdolne nie pokochać, tylko że się oburza fałszem otaczającego świata.

Ale gdzież jest mnóstwo rysów indywidualnych? Człowiek, choćby opanowany najsilniejszą namiętnością, choćby najbardziej ulegający jednej jakiej wadzie lub nałogowi, nie staje się jeszcze wcieleniem tej namiętności lub wady, lub jeśli się staje, to tylko chwilowo, w jakiejś nadzwyczajnej sytuacyi Gra w nim mnóstwo podrzędnych, często sprzecznych uczuć, których rezultatem jest zapewne główna słabość lub namiętność, ale które niemniej przeto istnieją i kojarząc się najrozmaiciej, stanowią indywidualną charakterystykę tego lub owego człowieka. Im większa pełnia tych rysów, i im harmonijniej dostrojone do jednego tonu, tem większa plastyka postaci. Nowoczesnej komedyi można zarzucić, że te rysy, któremi stara się indywidualizować swoje postacie, są zbyt drobne, zbyt błahe, zbyt rozproszone, nieujęte w silne kontury, ale w każdym razie te osoby (mówię naturalnie o ważniejszych postaciach) w porównaniu z postaciami Molierowskich komedyj mają więcej indywidualnego bytu, są nie tyle abstrakcyami, typami, ile tamte. W takich n. p. *Safandułach*, oglądamy główne postacie trzech kłócących się safandułów z różnych stron, poznajemy dokładnie ich drobne upodobania, słabości, stosunki, kiedy przeciwnie u Moliera każda z postaci jest ciągle zwróconą ku nam jedną, typową stroną swoją, skąpiec ani na chwilę nie przestaje pokazywać nam swego skąpstwa, mizantrop swej mizantropii, pedant swej pedanteryi, i tylko rzadko, przelotnie ukaże się jakaś inna strona ich charakteru.

Tak więc nie wielostronnością charakterów, ale tylko ich wyrazistością przewyższa komedya molierowska nowoczesną. W zestawieniu z Szekspirem nie ma Molière i tej wyrazistości; Szekspira bowiem ludzie z bujną indywidualnością łączą wielką wyrazistość linij. Zestawmy naprzykład mizantropa Molierowskiego z całą galeryą mizantropów Szekspirowskich, czy to w komedyi, czy w tragedyi. Alcest, jakkolwiek jedna z najbardziej indywidualnych posta i Moliera, przy Tymonie, Prosperze, Hamlecie i innych mizantropach Szekspira wygląda niemal jak wcielona abstrakcya, ci zaś zajrozmaitsze strony ducha i życia swego rozwijają przed nami; znamy nietylko ich teraźniejszość ale i przeszłość, a wszystkie te rysy łączą się w wyrazistą całość, pojedyńcze tony w akordy pełne siły i harmonii.

Jednakże Szekspir poza granicami swego

Ogólne wrażenie, jakie ukończona dopiero co dyskusya ogólna na wys. Izbie wywrzeć musiała, dostarczyło pewnie dowodu, jak to dobrze uśmierzyć nawałnicę polityczną od czasu do czasu sprawami ściśle zawodowemi, chociażby tylko prawniczemi kwestyami, które, jak wiadomo, w terminologii parlamentarnej nigdy nie cieszyły się mianem „wielce ciekawych“. Wczorajsi jeszcze nieprzyjaciele, dziś podają sobie dłoń do zgody, by ustawę mającą na celu dobro powszechne z równą poprzeć życzliwością. Tem przyjemniejszem staje się powołanie sprawozdawcy.

Stwierdzam, że nikt nie był zapisany do głosu przeciw przejściu do szczegółowej nad ustawą niniejszą dyskusyi, a fakt ten niech w znacznej części mówi za mną i za wnioskiem komisyi.

Jeden z mowców lewicy wynurzył powzięte z doświadczenia i stwierdzone faktami przekonanie, że ustawa taka jest konieczna i pilna. W znakomitym i jasnym wywodzie szanowny ten mowca nakreślił prawniczy tej ustawy charakter, naszkicował jej cele ekonomiczne i etyczne. Mimochodem wynurzono także ubolewanie, że członkowie wys. Izby nie mogą teraz z całą swobodą przez czas dłuższy poświęcić się rozprawom nad ustawą niniejszą. Ja także ubolewam, ale nie moja w tem wina; już dnia 14 maja oddałem sprawozdanie do druku.

Na wstępie wywodów moich wypada mi jeszcze wyrazić członkom szanownej mniejszości zupełne uznanie i podziękę za bardzo życzliwą i rzeczywiście też bardzo pożyteczną pomoc, jakiej użyczyli komisyi w obradach nad projektem ustawy niniejszej.

Jeden z szanownych panów preopinantów wynurzył pewne o niej wątpliwości; i dobrze, że się tak stało; wynika to z natury przedmiotu, że koniecznie wątpliwości budzić się muszą. Powiedziałbym niemal, iż wątpliwości o ustawie tej są rzeczą naturalną, bo wypływają z tego, co stanowi jej istotę wewnętrzną. O cóż bowiem chodzi w tej ustawie? Ustawa niniejsza ma osłonić opieką pokrzywdzonych wierzycieli, a nie możemy uczynić tego inaczej, jak tylko sięgając do sfery prawa osób trzecich, zachwiewając prawami nabytemi co do ich skuteczności. Z jednej strony wołają na nas o opiekę prawną dla wierzycieli, z drugiej o opiekę prawną dla ruchu i obrotu. Gdy staniemy po stronie pokrzywdzonego wierzyciela, gdy sobie przypomnimy jaskrawe, prawie już z oszustwem graniczące wypadki pokrzywdzenia wierzycieli, o jakich czytamy po dziennikach i słyszymy w rozprawach sądowych, wtedyśmy skłonni powodować się uczuciem litości. Wobec niegodziwej niewdzięczności dłużnika, ktory nadużył zaufania swego wierzyciela, wydaje sięnam zbyt łagodną wszelka ustawa, która nie sprowadza odrazu na winowajcę surowej kary, która pokrzywdzonemu wierzycielowi nie daje odrazu zadośćuczynienia za doznaną obrazę. Gdy natomiast staniemy pośród szybko pulsującego ruchu, gdy każdej czynności prawnej nie będziemy uważali za odrębną całość samą w sobie, lecz za ogniwo w wiecznie ożywionym organicznym łańcuchu obrotów, wtedy rze zywiście zawołamy z preopinantem: ustawa zmierza do zadania gwałtu ruchowi i obrotom, skoro na rzecz jednostki, wierzyciela, narażone być mają na wzruszenie i zachwianie w swej skuteczności prawa nabyte, a to, jak projektują §§. 2gi i 28my, przez lat dziesięć! Ale otóż to właśnie walka między kredytem a ruchem. Trzeba w tej kwestyi unikać stanowiska jednostronnego, szanując z jednej strony ruch, ale też z drugiej strony użyczając opieki wierzycielowi.

Szanowny preopinant ma wątpliwości co do władzy dyskrecyonalnej, jaką ustawa niniejsza nadaje sędziemu w miejsce nieugiętych prawideł postępowania dowodowego, których dotychczas trzymać się musiał, i nazwał to n i e s z c z ę ś c i e m. Ale raczcie panowie zważyć, czy i jak mógłby sędzia wedle dotychczasowej procedury, z jej nieugiętemi, niezmiennemi normami o dopuszczalności i ocenieniu dowodów, wydać sąd o tem, czy po stronie dłużnika był zamiar pokrzywdzenia wierzyciela i czy współkontrahent jego wiedział o tym zamiarze. Jeśli na odwrot strona, która z dłużnikiem interes zawarła, ma udowodnić, że o zamiarze dłużnika pokrzywdzenia wierzyciela nie wiedziała również pytam: jakżeby wedle §. 3go ust. 4go można ułożyć dowód na podstawie tylko procedury dotychczasowej? Muszę tu oznajmić, że. gdy w komisyi chodziło o sformowanie i określenie objętości tej *malae fidei* dłużnika i jego współkontrahenta, która stanowi przecież podstawę do zakwestyonowania, bardzo wielu praktycznych jurystów właśnie z lewicy głosowało za tym paragrafem tylko pod warunkiem zaprowadzenia w postępowaniu kwestyonującem swobodnej oceny dowodów, a porzucenia pozytywnych norm procedury dotychczasowej.

Szanowny preopinant nadmienił też, jakoby w Austryi nieznany był dowód ze zbiegu okoliczności. Tak nie jest; znany on i chociaż niezawarty wyraźnie i formalnie w ustawie. niewątpliwie jednak uznany przez praktykę. Sam preopinant powiedział dalej. że pod tym względem nie można powoływać się ani na Niemcy, ani na żadne inne kraje, bo tam dostatecznie zapobieżono nadużyciom swobodnej oceny dowodów; ale nie był łaskaw powiedzieć nam, w jaki sposób temu zapobieżono. Wszakże niedaleka nam już chwila, że i my zaprowadzimy swobodną ocenę dowodów na całem w ogóle polu procesu cywilnege, a jeśli w tym względzie wskazano na Niemcy, można także wskazać na inne jeszcze kraje, dosyć rozwinięte pod względem ekonomicznym. Co się więc tyczy tych wątpliwości, mniemam, że zniknąć powinny. zwłaszcza że należałoby uwzględnić, iż w Prusiech, gdzie oddawna jest w praktyce podobna ustawa, zbudowana na tych samych zasadach, już objawiła się konieczność rozszerzania zwolna coraz więcej dyskrecyonalnej władzy sędziego, że natomiast nigdy i w żadnym kraju nie objawiła się konieczność zaprowadzenia czegoś wręcz innego, tj. ścieśnienia raz nadanej swobody w ocenianiu dowodów.

Ale i zasadniczo sprzeciwiono się tu zaprowadzeniu zmiany w teoryi dowodów dla niniejszej ustawy o kwsstyonowaniu. Uczyniono przedewszystkiem różnicę między procedurą karną a cywilną. Różnica jest, zaprzeczyć nie można. A dalej powiedziano, że zasada inkwizycyjna w procedurze karnej i bezpośrednie postępowanie ustne w procesie karnym pozwalają zaprowadzić w nim swobodną ocenę dowodów.

Co się tyczy maksymy inkwizycyjnej, w procesie cywilnym n i g d y nie można jej zastosować w całej rozciągłości, bo zawsze przeszkadza jej rozporządzalność stron. Sędzia w procesie cywilnym nie może występować tak *ex offo*, jak w procesie karnym, bo wolą stron jest skrępowany. Wbrew woli stron nie może dopuścić dowodu, którego strony nie poruszyły, ani też nie może uwzględnić faktu, który strony może chcą zamilczeć; w ogóle prawo stron do dysponowania prawem spornem nakreśla swobodzie sędziego w procesie cywilnym granicę, bo chodzi w nim tylko o pozbywalne prawa prywatne, gdy tymczasem w procesie karnym nie o prawa takie, lecz o skarby innego rodzaju chodzi, szczególniej o wolność.

Obrano zaś z drugiej strony postępowanie sumaryczne jako właściwe dla procesów kwestyonujących; a stało się to dlatego, że w postępowaniu sumarycznem wedle obowiązującej austryackiej procedury cywilnej sędzia najswobodniej poruszać się może. Muszę tu zwrócić waszą uwagę na to, że siła praktycznej potrzeby w tym względzie jest tak wielka, iż orzeczenia sądów zawsze wyprzedzają wydanie ustawy. Proszę tylko porównać dzisiejsze postępowanie sumaryczne z tem, które przed laty w Austryi istniało. Postępowanie to zmieniło się właśnie w duchu większej swobody sędziego. Sędzia nie uważa się już za tak skrępowanego, jak był dawniej i nie da się skrępować, bo oddawna przeczuwa, iż zbliża się zupełny przewrot w wszystkich zasadach procesu cywilnego. W postepowaniu sumarycznem mianowicie wolno sędziemu, gdy już wszystkie akta procesu są spisane, znieść ten spis i uzupełnić go w kierunku, jaki uzna za właściwy.

Co się zaś tyczy postępowania bezpośredniego, prawda, że sędziemu karnemu tak ustnemi wnioskami stron, jak zeznaniami świadków, znawców i t. p. dostarcza się bezpośrednio materyału informacyjnego i nie można zaprzeczyć, że ten sposób dostarczania materyału informacyjnego pomaga mu bardziej do wytworzenia sobie przekonania o wewnętrznej prawdziwości faktów, niż gdy informacya musi być bezpośrednia. Ale kwestya jest ta: jestże postępowanie bezpośrednie nieodzownym warunkiem, *conditio sine qua non*, swobodnej oceny dowodów, czy nie? Jeśli jest, wtedy niewolno swobody tej przyjmować do ustawy pod żadnym warunkiem i w żadnej, chociażby tylko ograniczonej mierze. Jeśli nie jest, wtedy wypadałoby przyjąć ją w zupełności; a zdaje mi się, że, aby osiągnąć cele ustawy niniejszej, trzeba ją przyjąć.

Doświadczenie uczy, że postępowanie bezpośrednie w procesie cywilnym nie jest żywotnym warunkiem swobodnej oceny dowodów. Weźmy n. p. dowód z zeznania świadków, o którym wspomniał już jeden z szanownych preopinantów; świadek stawa nie przed samym sędzią wyrokującym, lecz przed innym sędzią, *ad hoc* delegowanym. Zeznanie jego spisuje się i przesyła sędziemu wyrokującemu. Mówicie: Jakże tu mówić o przekonaniu sędziego, który zeznania nie słyszał? A jakże jest w jawnem ustnem postępowaniu we Francyi i w Niemczech i w ogóle wszędzie, gdzie ono istnieje? W niezliczonych wypadkach kolegium sędziowskie deleguje jednego sędziego, przed którym świadkowie i znawcy czynią zeznania, a spisany w ten sposób materyał dowodowy służy kolegium sędziowskiemu do wydania orzeczenia. Sytuacya ta równa się zupełnie tej, o jakiej mowa z okoliczności projektu niniejszego, a wedle której kolegium sędziowskie, mające wytworzyć sobie przekonanie o pewnym fakcie, nic nie ma do czynienia z świadkami i znawcami, lecz ogranicza się jedynie na zeznaniach spisanych.

Pos. dr. Kopp powiedział, żem pewnie się przemówił, mówiąc, że swobodna ocena dowodu istnieje w Austryi jako zasada w procesie cywilnym. Twierdziłem tylko, że ona istnieje po części i w pewnych dziedzinach procesu tegoż. Proszę tylko uprzytomnić sobie, w jakiej mierze swobodna ocena dowodów, a to bez postępowania bezpośredniego, nawet z zupełnem wykluczeniem go istnieje w procesie karnym w drugiej instancyi wtedy, gdy chodzi o wynagrodzenie prywatne. Gdy bowiem zachodzi apelacya przeciw temu punktowi wyroku sędziego pierwszego, który tyczy się wynagrodzenia dla pokrzywdzonego, sędzia wyższy nie wysłuchuje ustnych wniosków stron, ani też nie zbiera bezpośrednio dowodów; rozporządza tylko pismami, na których podstawie wydaje wyrok, a to, jeśli wyrok przychylny, n. p. w wypadkach oszustwa, zazwyczaj w duchu rozwiązania, unieważnienia interesu. Zupełnie to podobne do postanowienia §. 47 projektu niniejszego. Bo i tu chodzić będzie o uwzględnienie momentów wewnętrznych, objawów woli stron, jak w procesie adhezyjnym, i także o rozwiązanie interesu.

Swobodna ocena dowodów bez postępowania bezpośredniego zachodzi także w ustawie o lichwie. Wspomniano wprawdzie, że ustawa ta dopiero wejdzie w życie, ale wszakże podobna ustawa o lichwie istnieje już w Galicyi, a nie zechcecie przecież, żebym o galicyjskich tylko sędziach twierdził, że oni sami jedni tak są doskonali i że tak postąpili, jak żadnego innego w Austryi kraju sędziowie postąpić nie mogli. Trzebaby przypisać im poprostu rolę sędziów przyszłości — na pochwałę zawsze zasługują, że przy uznanej w ustawie o lichwie zupełnej swobodzie oceniania dowodów umieją znamienicie ją wykonywać — gdyby się podzielało zdanie niejednokrotnie objawione, że swobodna ocena dowodów jest niepodobieństwem, dopóki wszystkie w ogólności zasady procesu cywilnego nie ulegną zmianie.

Pos. Koppowi wydaje się to rzeczą nienaturalną, żeby po części już niniejszą ustawą wyprzedzać procedurę cywilną, która ma być zbudowana na zasadzie ustności i swobodnej oceny dowodów. Prawiebym w tem widział korzyść, że gdyby przeciw swobodnej ocenie dowodów w procesie kwestyonującym powstały może jakie wątpliwości, możnaby użyć tego do wywarcia pewnego nacisku na legislatywę i na rząd, aby spieszyły się z doprowadzeniem nowej procedury cywilnej do skutku; ale nie mówię tego na seryo. Wszakże jednak dzieje się to bardzo często po innych krajach i stało się już i u nas, że, aby zaradzić nader pilnej potrzebie, trzeba po części antycypować. Tak też partyami zaprowadza się jawne i ustne postępowanie w procesie cywilnym, aż nakoniec dojdziemy do tego, że zostanie zaprowadzone w całym procesie cywilnym.

Twierdzono też, gdy pan komisarz rządowy wspomniał o doświadczeniach w Prusiech, że tam obok postępowania piśmiennego swobodna ocena dowodów w procesie

---

kraju lub wreszcie swej rasy, pozostanie zawsze mniej popularnym od Moliera. Wielbić go będą i wywyższać znawcy, ale dla ogółu mniej będzie zrozumiałym a więc i mniej ponętnym od Moliera, jak jest mniej dostępną i przyjemną dla tłumu Beethowenowska sonata od jakiejś aryi włoskiej o wyraźnych konturach melodyi. Jak ucho niewprawne nie zdoła lubować się w harmonii tonów, które stają się dlań niemal brzękiem niezrozumiałym, tak samo człowiek nieprzygotowany do analizowania natury ludzkiej, nie zdoła skupić rysów indywidualnych w całość i odnaleść harmonii w tej całości.

Jest przytem jeszcze jedna przyczyna, która czyni Moliera nieskończenie popularniejszym od Szekspira. I jeden i drugi są realistami, ale realizm Szekspira polega tylko na realnem pojmowaniu natury ludzkiej, na głębokiej analizie tej natury a nie obejmuje jej strony zewnętrznej. W tym ostatnim względzie prawdziwie orla fantazya Szekspira nie lęka się żadnej wysokości, nie zna żadnych granic i przeszkód, splata świat nadziemski z ziemskim a ludziom, których stwarza, udziela coś ze swej lotności i siły. W istocie ci ludzie, jakkolwiek z sercem w piersi, przystępnem dla wszystkich trosk, boleści, żądz i słabości ludzkich, wyglądają przy osobach czy to Moliera, czy nowoczesnego dramatu, jakby jakieś istoty skrzydlate przy ludziach powszednich, odznaczają się fantazyą, która co chwila tryska czy to we wspaniałych porównaniach poetycznych, czy też w śmiałych zapędach myśli, czy w bujnych wyskokach humoru i dowcipu. Trzeba mieć samemu pewien zapas fantazyi poetyckiej, aby módz gonić za fantazyą poety, nie zbłąkać się i nie zmęczyć.

Przeciwnie Molière jest realistą nietylko pod względem pojmowania natury ludzkiej, ale i pod względem jej przedstawienia. Ludzie jego wprawdzie o tyle są mniej realni, że zawsze z jednej strony przedstawieni, ale tacy, jacy są, ani na włos się nie podnoszą nad powszedni poziom życia, sżąpają po ziemi z oczyma wlepionemi w pył ziemski, ani na chwilę nie przychodzi im ochota pobujać. Fantazya, wyjąwszy *Don Juana*, który nie jest oryginalną postacią Moliera, nie kipi w nich warem, nie wylewa się w poetycznych porównaniach, w lotnych pomysłach; istnieje tu tylko pomysłowość figlarna, i ta jest właściwością pewnego tylko szeregu postaci prowadzących intrygę, przebiegłych kobiet i zręcznych sług, którzy ród swój jeszcze z komedyi rzymskiej prowadzą. Mówią ci ludzie Molierowscy najprozaiczniej w świecie, chociaż ich mowa jest często zaplataną w warkocze aleksandrynów. W tej mowie jest dużo dowcipnego rozumowania, dużo zdrowego rozsądku, dużo prostoty wyrażenia, szczególnie w prozie, dużo naturalnej wesołości, ale obrazowości tak mało, że można kilka, kilkanaście scen przeczytać, nie doszukawszy się ani jednego obrazu, a i ten wreszcie, który się znajdzie, bywa najczęściej jakąś konwencyonalną metaforą. Otóż ten język chociaż ubogi, a raczej dlatego właśnie, że ubogi, jest tak jasny, prosty, zrozumiały, że każdy człowiek, posiadający pewną dozę zdrowego rozsądku, pojmie go i oceni myśli w nim zawarte, gdy tymczasem u Szekspira bujność poetyckich porównań, obrazów, tworzy nieraz gęstwinę, przez którą formalnie przedzierać się trzeba i przez którą czasem trudno się przedrzeć niewtajemniczonemu w drobne okoliczności współczesnego życia. Powiedzieć to można szczególniej o owej grze słów, o owych konceptach, któremi stosując się do współczesnego smaku, upstrzył Szekspir swój dramat z prawdziwą szkodą dla sztuki.

Prowadząc dalej porównanie Moliera z Szekspirem dostrzegamy w pierwszym nietylko braku fantazyi, ale i braku liryzmu. Jak ludzie w komedyach jego przedstawiają się zwykle z jednej tylko strony, tak i całe społeczeństwo obrócone jest ku nam jedną stroną, stroną swych słabości i śmieszności. Komedya molierowska nie przestaje ani na chwilę być satyrą lub farsą; nigdzie wśród śmiechu nie odzywa się rzewna nuta, nie tryska zapał. A przecież w każdej komedyi Moliera występują kochankowie, około ich miłości obraca się zwykle intryga sztuki! Ale ta miłość wyraża się w zgrabnych ogólnikach, w przyjemnych dąsach, nigdy rwącym strumieniem nie wylewa się z serca, jak w nowoczesnej komedyi (n. p. u Augiera), lub jak u Szekspira. Jedyny wyjątek pod tym względem stanowić może chyba tylko *Mizantrop*, którego oburzenie na świat i kochankę, pomimo komicznego kolorytu, jakim jest powleczone, zdolne jest obudzić w nas nastrój liryczny.

Mówiąc o realizmie Moliera, powiada p. Lotheissen w pewnem miejscu: „Od owego marzycielstwa późniejszych czasów, owej chorobliwej melancholii, która sama siebie nie rozumie, wiek XVII w ogóle był wolny a Molière bez wątpienia należy do najjaśniejszych głów swego czasu Dlatego nie dawał się nigdy unosić pustemu brzękowi słów, ale zawsze podążał prosto do celu“. Że Molière był jedną z najjaśniejszych głów swego czasu, to pewna; że nie ma w nim chorobliwej melancholii, to także pewna, ale z tym dodatkiem, że nietylko chorobliwej melancholii, ale i wogóle wszelkiego brak mu liryzmu, którego przecież pewna odrobina zdałaby się w jego komedyach. Nadałaby ona im ów aromat poetyczny, którego czysta satyra mieć nie może.

Co się tyczy rozwiązania intrygi, to trudno przyznawać Molierowi wyższość nad komedyą nowoczesną, jak to zdaje się czynić p. Lotheissen, bo i u Moliera rozwiązanie odbywa się najczęściej za pomocą zewnętrznych sposobów. W *Tartiufie* niespodziany wyrok królewski zjawia się jak *Deus ex machina*, w *Skąpcu* taką samą rolę odgrywa cudowne odkrycie, które robi Anzelm, znajdując syna w swoim współzawodniku; w innych komedyach podobnie się dzieje. Pod tym więc względem znowu stanowczą ma wyższość nad Molierem Szekspir, u którego rozwiązanie przygotowywane jest niejako przez całą sztukę i wypływa z niej organicznie.

Bądź co bądź, jakkolwiek z tego pobieżnego zestawienia Moliera z Szekspirem odkrywa się wiele słabych stron komedyi molierowskiej, zestawienie to wykazuje zarazem wielkie zalety tej komedyi, którym zawdzięcza ona swą popularność i nieśmiertelną sławę: wyrazistość linij typowych, jasność i naturalność języka, trzeźwość i czerstwość myśli. Jeżeli do tych zalet dodamy jeszcze dziecinną czasem, trywialną niekiedy, ale zawsze porywającą wesołość, to zrozumiemy, dlaczego pod względem trwałej popularności żadna komedya nie mogła i nie może się mierzyć z molierowską.

Józef Tretiak.

wzruszającym utrzymała się tylko przez czas krótki. Tak nie jest. Doświadczenie, które ku tej stronie zrobiono w Prusiech, jest faktem, który nas zupełnie uspokoić może, gdy uchwalimy § 47my projektu niniejszego. Już w powszechnej pruskiej ordynacyi sądowej istnieje przepis, że pośredni z biegu okoliczności, dowód na stwierdzenie faktu świadomości i nieświadomości jest dozwolony. Już w r. 1835 prawodawca ujrzał się w konieczności rozszerzyć ten zakres władzy dyskrecyonalnej, jaki nadał był sędziemu; wreszcie w r. 1855 zupełną w tej dziedzinie zaprowadzono swobodę oceniania dowodów. Otóż w Prusiech, gdzie wówczas obowiązywało jeszcze postępowanie piśmienne, powinny były wystąpić na jaw owe wątpliwości i obawy, jakie dziś wam nie dają spokoju, a przecież nie wystąpiły.

Rzeczywiście trudno to, jak tu nadmieniono, mówić o wszelakich, jakie tylko pomyśleć sobie można, rezultatach zasady mało nam znanej i wcale nieznanej nam jeszcze ustawy; można tylko na domysł mówić i na domyśle bądź obawy bądź nadzieje opierać. Mając atoli doświadczenia, które gdzieindziej podobni sędziowie w tym samym celu i wśród tych samych poczynili już okoliczności, a które przez długie lata się stwierdziły, nie wiem, dlaczegoby lękać się ewentualności, które po części przypisać należy tylko indywidualnemu pojmowaniu rzeczy, po części zaś rzeczywiście ziścić się mogą, ale nigdy nie mogą wpłynąć na ustawodawcę, aby, mając wybierać między dwojgiem złego, nie wybrał mniejszego.

Pos. Tomaszczuk powiedział, że sędziemu potrzeba środków ostrożności Tak jest; ale wszakże je ma i w tej ustawie, a mianowicie będzie musiał co do postępowania dowodowego trzymać się wszystkich przepisów obowiązującej procedury cywilnej, bo tylko co do dopuszczalności i oceny dowodów przepisy są tu zmienione.

Ci panowie, którzy przemawiają przeciw § 47mu wedle wniosku komisyi, mówią, iż byłoby lepiej, gdyby o teoryi dowodów nic nie powiedziano w ustawie, a jeśliby koniecznie coś postanowić zechciano, lepiej przyjąć projekt rządowy, a nie wniosek komisyi. Proszę atoli zważyć, ile jedno od drugiego się różni. Projekt rządowy powiada, że co się tyczy dowodu pośredniego, który się chce otrzymać przez wysnuwanie wniosków z pewnych faktów, sędzia nie potrzebuje trzymać się reguł o dopuszczalności i ocenieniu dowodu. Czyż to zwolnienie sędziego od trzymania się reguł można pojmować tak, jak gdyby był zwolniony od wnikania w wewnętrzną istotę faktów? Nie! Wywnioskować świadomość lub nieświadomość z pewnych faktów jest to operacya logiczna, która zawsze powinna być swobodna. Na to ustawa nie może przepisywać żadnych reguł obowiązujących; nie ma ich obecnie, a projekt rządowy nie potrzebuje tego dopiero powiadać. Jakże dawać sędziemu przepisy, w jaki sposób on z faktów nie znanych ustawodawcy ma poznać wewnętrzny stan człowieka w chwili, gdy dokonywał pewnej czynności? Z tego więc wynika, że to, co proponuje projekt rządowy, odnosi się tylko do przyjęcia za prawdę tych zbiegających się zewnętrznych okoliczności, z których wywnioskować można i trzeba świadomość lub nieświadomość. Inaczej, mojem zdaniem, projekt rządowy w tym punkcie byłby zupełnie zbyteczny. Doszedłszy zaś raz do tego, że co do twierdzeń faktycznych, co do faktów zewnętrznych, jak n. p. czy strony tego lub owego dnia wglądnęły do tabuli, lub obejrzały magazyn i t. p., swobodna ocena dowodów jest dozwolona, dlaczegożby ograniczać ją na te tylko wypadki, w których sędzia, okrom przyjęcia tych faktów za prawdziwe, może jeszcze przez swobodną konkluzyę uznać inną jeszcze okoliczność za prawdziwą lub nieprawdziwą, i dlaczegożby nie rozszerzyć jej na te także wypadki, w których poprzestaje się na tem, że sędzia uważa za prawdziwy pewien fakt zewnętrzny, który sam już wystarcza do uzasadnienia pretensyi w procesie? Mojem zdaniem nie ma w tem logiki.

Ponieważ za zaprowadzeniem swobodnej oceny dowodów, która wydaje mi się logiczną konsekwencyą, przemawiają doświadczenia poczynione w Prusiech i indziej, jako też w samej Austryi, proszę wys. Izby bez względu na wynurzone tu wątpliwości przyjąć wniosek komisyi. (Dok. nast.)

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Hr. Melikow i opinia w Rossyi).

Mąż stanu, który przez rok blisko stał na czele rządów wewnętrznych Rossyi, hr. Loris-Melikow, obecnie, gdy ze zmianą systemu upadł i usunął się z widowni publicznej do zacisza kąpielowego zagranicą, jest z jednej strony przedmiotem pochwał i owacyj jako pierwszy reprezentant systemu konstytucyjnego w państwie rossyjskiem, z drugiej, a raczej z dwóch stron innych celem krytyki dosyć surowej i bezwzględnej. Zwolennicy jego, t. j. ogół stronnictwa liberalnego w Rossyi, widzą w nim reformatora, który chciał Rossyę ukształtować na sposób europejski, a miał zbyt wiele rozsądku, aby zamierzał tego dzieła dokonać nagłym przewrotem, przerzuceniem państwa z jednej ostateczności w drugą, lecz pragnął przeprowadzić to dzieło stopniowo do coraz szerszych swobód, do coraz większego udziału społeczeństwa w rządzie państwa. Przeciwników hr. Melikowa możnaby podzielić na dwa obozy. Jedni jak hr. Bobryńskij, członek rady miejskiej petersburskiej, który przemawiał przeciw udzieleniu hr. Melikowowi obywatelstwa honorowego, zarzucają mu, że działał półśrodkami, że nie miał programu, t. j. nie oświadczał się za natychmiastowem zaprowadzeniem systemu parlamentarnego i wszystkich swobód konstytucyjnych — drudzy, jak Katkow w swoich *Mosk. Wied.*, potępiają go dlatego, że wszelki krok na drodze zbliżającej Rossyę do zachodu uważają za zgubny dla Rossyi.

Już samo to potępienie hr. Melikowa z dwóch skrajnych stanowisk zdaje się najlepiej dowodzić, że trzymał się on drogi umiarkowania i rozsądku zarówno dalekiej od obu ostateczności. Byłoby też to najlepszą rękojmią, że powrót jego do władzy, o którym, jak wczoraj donieśliśmy podług dziennika *Nürnberger Correspondent*, już dzisiaj nawet wspominają, uważać należy jedynie za kwestyę czasu, gdyby nie to, że następcą hr. Melikowa został zręczny i przebiegły dyplomata hr. Ignatiew, który nie tak łatwo da się wysadzić z siodła i w razie potrzeby przesiąść się gotów zręcznie nawet na tego konia, na którym hr. Melikowowi nie udało się dojechać do mety. Już dzisiaj zapewniają, że hr. Ignatiew, ażeby uratować swoją pozycyę, zamierza wprowadzić w wykonanie ważniejsze projekty swego poprzednika w urzędzie.

Jednocześnie czynione są widoczne usiłowania w celu zdyskredytowania hr. Melikowa w opinii publicznej i przekonania Rossyi, że nie był on bynajmniej opatrznościowym mężem, mającym doprowadzić do równowagi wstrząśnione państwo lecz „chytrym Armeńczykiem, który umiał wyzyskać swoje stanowisko, ażeby się stać popularnym. W tym duchu rozsyłane są korespondencye do różnych dzienników zagranicznych, w tem zapewne przypuszczeniu, że gdy taka opinia przyjmie się w Europie i pod stemplem zagranicznym przyjdzie do Rossyi, to łatwiej utoruje sobie drogę, niż gdyby wychodziła wprost od Katkowa i jego satelistów.

Jedną z takich korespondencyj umieścił właśnie dziennik paryski *Temps*. Powiedziano tam, że hr. Melikow obejmując urzędowanie, nie miał żadnego planu, żadnego systemu rządowego, zbyt mało był obeznany ze śliskim gruntem petersburskim, a przytem trawiony przez ambicyę dbał jedynie o to, ażeby utrzymać się przy władzy i w tym celu starał się pozyskać wszystkich gładkiemi słówkami i uprzejmością.

„Mianowany ministrem spraw wewnętrznych — opowiada dalej korespondent dziennika *Temps*, — hr. Mellikow otrzymał reskrypt carski wyrażający mu podziękowanie za to, że przywrócił porządek i spokój. Otrzymawszy to świadectwo zadowolenia monarszego, hr. Melikow usnął na laurach. Policya, do pewnego stopnia zdezorganizowana, mniej czuwała nad nihilistami, którzy mogli uzupełnić swoją organizacyę i urzeczywistnić z większą łatwością swoje projekty.

„Opowiadają, że po śmierci cara Aleksandra II, gdy wzięto pod rozwagę kwestyę reform, wspomniano o zamiarach zmarłego monarchy i zapytano hr. Melikowa, czy nie ma jakiego ich śladu. Hr. Loris odpowiedział twierdząco i okazał kilka raportów, które w tym duchu przedstawiał Aleksandrowi II. Na wniosek jednego z kolegów zaczął je czytać. Jeden z tych raportów zaczynał się od wyrazów: „W chwili gdy hydra rewolucyi została zdławioną, gdy młodzież w szkołach powróciła do swoich zajęć i pilnie oddaje się naukom...“ W tem miejscu car Aleksander III przerwał czytanie, mówiąc „Dosyć, nie mamy potrzeby słuchać więcej.“

Korespondent dziennika *Temps* nie ręczy za prawdziwość tej anegdoty, mówi tylko, że charakteryzeje ona doskonale sytuacyę. Po zamachu hr. Loris-Melikow chciał się podać do demisyi, ale car go zatrzymał i bronił jego pozycyi przeciw jego przeciwnikom, a głównie przeciw Pobiedonoscewowi i Wałujewowi. Jeżeli mimo to hr. Melikow upadł, to jedynie sam sobie winien. Własna jego niezręczność spowodowała jego upadek. Car Aleksander III kilkakrotnie polecał mu opracować projekt manifestu, kładącego nacisk na samowładztwo panującego, hr. Melikow przewlekał jednak zredagowanie tego aktu i pomimo przypomnień nie przyniósł brulionu. To było powodem, że car uznał za stosowne polecić wypracowanie manifestu jego nieprzyjaciołom, co spowodowało jego demisyę.

Jak widzimy wersya, którą korespondent dziennika *Temps* podaje o przyczynach niepowodzenia hr. Lorisa i o zwrocie w kierunku spraw rossyjskich, który się objawił manifestem z d. 11. z. m., jest zupełnie nową i dlatego uważaliśmy za obowiązek ją powtórzyć.

(Irlandya i kolonizacya w Australii.)

Dzienniki angielskie konstatują, że ubiegłe dwa tygodnie, to jest druga połowa miesiąca maja, obfitowały w smutne wieści o krwawych starciach pomiędzy ludem irlandzkim a władzami wykonawczemi, i że w skutek pozornej słabości rządu policya irlandzka, a nawet wojsko straciły zaufanie w skuteczną opiekę władz wyższych. *Daily News* usiłują zwrócić uwagę publiczną w Anglii na grożące z Irlandyi niebezpieczeństwo w artykule malującym istotny stan rzeczy. *Times* natomiast, oglądając się za skutecznym ratunkiem, zwracają uwagę, że pomyślne wiadomości z Australii o rozwoju tamtejszych stosunków ekonomicznych powinna Anglia powitać z wielką radością. „Albowiem — mówią *Times* — kraj nasz znajduje się wobec dwóch ważnych kwestyj: jakim sposobem dostarczyć ubogim taniego wyżywienia się i uwolnić kraj od przeludnienia, czyli stworzyć pole do odpływu nadmiaru ludności.

„Odpowiadając na powyższe zagadnienia, musimy zwrócić uwagę, że weszło nam w nałóg poczytywać Amerykę za jedyny grunt zbawczy i rozwiązujący owe kwestye. Ale cóż ztąd, kiedy Stany Zjednoczone zaludniają się dziś gęściej, niż kolonie angielskie, przedewszystkiem zaś nasze kolonie w Australii powinny dziś w ekonomii narodowej odegrać ważną rolę. Olbrzymie obszary pól nietkniętych, lasy i rzeki tych kolonij, zdają się, przywoływać do siebie znużonych walką o byt dzierżawców angielskich i irlandzkich: „Pójdźcie a znajdziecie tu za morzami pokój i odrodzenie. Tu znajdzie się miejsce dla milionów szczęśliwych. Tu nie ma ani *bojcotowania*, ani sądowych rugowań z dzierżaw, ani oszacowania według Griffitha, ani tez morderstw i skrytobójstw przeciw ludziom lub agentom ziemiańskim. Po co to skupienie się, ta walka śmiertelna w jednym punkcie naszego państwa, kiedy przecież mamy tysiące mil kwadratowych produktywnego, ale stosunkowo jeszcze pustego kraju. Australia nastręcza dla wszystkich zawodów niwę odpowiednią, znaleźć tam może chleb tak rękodzielnik, jak wyrobnik fabryczny, jakoteż rolnik ciężko pracujący w ziemi.“

O ile zachęta powyższa do emigracyi z Anglii jest usprawiedliwioną teoryami ekonomicznemi, nie będziemy rozbierali, ale to pewna, że trochę to dziwnie wygląda wobec zapewnień samych dzienników angielskich, że w Irlandyi przeludnienie tak groźne nie istnieje. Sytuacya Irlandyi jest niebezpieczną, ale z innych przyczyn, nie z powodu przeludnienia. O właściwych przyczynach trudnego obecnego położenia tej wyspy czytamy w *Daily News*, co następuje:

„Stan rzeczy w Irlandyi obudza z każdym dniem coraz większe obawy. Zdaje się, że się zbliżamy do jawnego powstania mas ludu przeciwko sile zbrojnej, Nadzieje, które pokładano w stanie przymusowym nie ziściły się ani w części Przypuszczaliśmy, że dzierżawcy zaczną chętnie płacić raty, a właściciele nie będą tak zawzięci i przestana prowadzić gromadne eksmisye sądowe. Tymczasem nic z tego. Zbliżamy się do wybuchu wojny socyalnej, a duch zagłady przenika obie strony i dochodzi aż do szaleństwa. Nie ma mowy o ustępstwach. Rząd ma trudne zadanie, uchylić o ile możności niesprawiedliwość i utrzymać porządek. Dajcie ludowi prawo sprawiedliwe i łagodne, ale pilnujcie, żeby prawa tego bezwarunkowo słuchano. Jest właśnie teraz zamiarem uczynić to za pomocą bilu agraryjnego, a ci, którzy nie dopuszczają do przyjęcia tego bilu, biorą na siebie ciężką odpowiedzialność.“

Ministeryalna *St. James Gazette* skreśla prawie tak samo obecny stan w Irlandyi, mówiąc, że jest on straszniejszy od tego, jaki panował w jesieni roku zeszłego, nie ma już bowiem tajnego sprzysiężenia, ale panuje jawny bunt przeciw policyi, rzę[illegible] i wojsku Prócz tego stronnictwo przewrotu tryumfuje, że umiało poruszyć wszystkie warstwy, a rząd mimo zastosowania środków wyjątkowych nie zdołał zterroryzować ludu.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom w Załoźcach zapomogi 500 zł.

— **Towarzystwo lekarskie.** Dnia 28 maja odbyło się zwyczajne posiedzenie lwowskiego oddziału towarzystwa lekarskiego, na którem dr Jasiński odczytał sprawozdanie naukowe, dr. Merunowicz zaś imieniem komisyi dla stacyj klimatycznych w Galicyi przedstawił prace tejże komisyi. Następne posiedzenie odbędzie się dnia 11 b. m. w zwykłem miejscu o godzinie 6 wieczór. Na porządku dziennym ostateczne załatwienie kwestyi mleczarni we Lwowie w celach leczniczych.

— **Święty Medard** w dniu wczorajszym uraczył nas tyle pożądanym przez panów gospodarzy deszczem, bodaj tylko czy nie nad potrzebę obfitym, słota bowiem przeciągnęła się do dzisiaj przy bardzo niskim stanie barometru.

(*k*) **O wystawie rysunków** uczniów tutejszej wyższej szkoły realnej, która odbyła się w ostatnich dniach, kilku bodaj słowy zapisujemy, że w całości robiła bardzo korzystne wrażenie, dowodząc zarówno gorliwej pracy młodzieży powołanej do zawodu technicznego, jakoteż usilnych starań i sumienności panów nauczycieli, by w tej ważnej gałęzi umiejętności technicznej dać jej gruntowne podstawy. Odnieść to można w równej mierze do prac w zakresie rysunku geometrycznego (prof. p. Daszyński), które się odznaczają dokładnością i czystością wykonania, jak i do prac ornamentalnych i figuralnych (klasy niższe p. W. Kłapkowski; klasy wyższe p Hoszowski). Szczególniej na pracach ornamentalnych uczniów klas niższych, konturowych, kredkowych i malowanych na wszelkie uznanie zasługuje staranność wykonania, ścisłość w traktowaniu linii i cieniów i w ogóle cała metoda nauki. Co do metody właśnie możnaby kierunkowi przyjętemu w klasach wyższych wytknąć, iż przy całej zresztą sumienności traktowania daję folgę niejako aspiracyom artystycznym uczniów, co nie zawsze wychodzi na korzyść zawodowego wykształcenia technika. W wyborze też wzorów zalecić tu można większą ostrożność. Drzeworyt *Kłosów* n. p., choćby najlepiej wykonany, nie ma żadnego tytułu do znaczenia, jakie wzór rysunkowy mieć powinien.

— **Zapiski policyjne.** Fabian Händel, rzeźnik, 54 lat liczący, ojciec 7 dzieci, utrzymujący jatki w domu pod l. 1 ulica Strzelecka, zmarł nagle dziś około ½6 rano na placu Krakowskim. — Skradziono woźnicy J. H. z kieszeni zegarek srebrny z takimże łańcuszkiem. — Złożono w policyi starą torebkę skórzaną z kartką zastawniczego zakładu gal. na zastawioną za 1 zł. 50 ct. poduszkę, i 8 znalezionych w Rynku kluczyków na kółku żelaznem. — U pana J. B. zamieszkałego pod l. 32 ulica Brygicka znajduje się prosię zbłąkane, po które właściciel winien się zgłosić.

— **W Truskawcu** przed kilku dniami ludność miejscowa z wójtem na czele chlebem i solą witała w najserdeczniejszy sposób przedstawiciela spółki panów poznańskich, która świeżo nabyła tamtejszy zakład kąpielowy, p. Maryańskiego. Imieniem inteligencyi miejscowej przemawiał lekarz zakładu dr. Ryger, podnosząc doniosłe znaczenie, jakie zmiana ta może mieć dla przyszłości zakładu i gminy Truskawieckiej. Rzewnemi słowy podziękował p M. za te tak szczere objawy sympatyi i zaufania do nowych właścicieli

— **Polacy w Czerniowcach.** Odbieramy doniesienie, że w niedzielę, 19 b. m. w ogrodzie miejskim w Czerniowcach odbędzie się zabawa z loteryą fantową na korzyść tamtejszego polskiego towarzystwa bratniej pomocy i czytelni. Z programu zabawy dowiadujemy się, że sprowadzona umyślnie ze Lwowa kapela pułku hr. Gondrecourt wykona koncert, a nadto puszczone będą trzy balony i spalone ognie sztuczne W razie niepogody odbędzie się tegoż dnia koncert smyczkowy wspomnionej muzyki wojskowej w sali towarzystwa muzycznego. W poniedziałek zaś, 20 b m, odbędzie się w teatrze miejskim na korzyść polskiego towarzystwa bratniej pomocy teatr amatorski przy współudziale muzyki wojskowej.

— **Wielki pożar** nawiedził w tych dniach Częstochowę. Na ulicach Koziej i Senatorskiej w pobliżu starego rynku spaliło się 11 domów, zamieszkanych przez kilkadziesiąt rodzin. — W dzielnicy londyńskiej Ostend zgorzało w niedzielę 30 domów ze składami towarów i sklepami.

— **Napad rozbójniczy.** Dnia 30 maja na folwark Wysóbki, położony w pobliżu Parzęczewa, w Królestwie, zajechało na dwóch wózkach ośmiu ludzi, uzbrojonych w broń palną, topory i noże. Na widok ich służba folwarczna, domyślając się napadu, postanowiła stawić opór, [illegible]ka jednak wystrzałów z pistoletów rozproszyło parobków. We dworze pozostał sam jeden dzierżawca Hofmann, którego łotry zamordowali w okrutny sposób i pastwili się jeszcze nad trupem. Rabusie zabrali następnie 500 rubli w gotówce, garderobę, pościel i różne sprzęty, a złożywszy to wszystko na wozach umknęli szybko bez śladu.

— **Potworek.** W Berlinie w poniedziałek wieczorem robotnik pewien spostrzegł pełzające po ziemi i trzepoczące skrzydłami dziwne jakieś stworzenie, które spadło z powietrza. Pochwycił je i dopiero ujrzał, że jest to młoda jaskółka o dwóch główkach i czterech nogach bez pazurków, albo raczej dwa ptaszki zrośnięte z sobą i mające jedną tylko parę skrzydeł i wspólny ogon. Kaprys ten natury znajduje się obecnie w ręku pewnego profesora, który zapłacił zań znalazcy 3 marki.

— **Na morze arktyczne** udał się w tych dniach okręt wojenny Stanów Zjednoczonych Ameryki *Alliance*, celem poszukiwań pomiędzy Grenlandyą, Islandyą i północnem wy-

brzeżem Norwegii aż do Spitzbergów za zaginionym bez wieści statkiem ekspedycyi podbiegunowej *Jeanette*, wyprawionej przed dwoma laty przez redaktora nowojorskiego *Heralda*, p. Benetta.

— **Littré.** Telegram doniósł o śmierci Littrégo, filologa i filozofa, członka Akademii francuskiej, senatu, największego uczonego dzisiejszej Francyi. Maksymilian Littré urodził się dnia 1 lutego 1801 r. Odbywszy świetnie studya, poświęcił się medycynie, zostawszy doktorem nie praktykował jednak nigdy, aby tem swobodniej oddać się nauce filologii. Niezmordowanie uczył się języków starożytnych i nowoczesnych, przygotowując się tym sposobem do wielkiego swojego dzieła, t. j. do Słownika języka francuskiego, które pozostanie najwspanialszym tytułem jego sławy. Równocześnie pisywał do dzienników i przygotowywał tłómaczenie i wydanie dzieł Hipokratesa. Wstąpił także do redakcyi demokratycznego dziennika *Le National*, w której pracował aż do roku 1851. W wypadkach 1848 brał czynny udział, lecz wkrótce zniechęcony cofnął się z widowni politycznej, aby wyłącznie swe życie poświęcić nauce. W filozofii był on wyznawcą, propagatorem i uczniem Augusta Comte'a, twórcy filozofii pozytywnej we Francyi. Littré założył nawet *Przegląd pozytywny*, w którym objaśniał naukę swego mistrza. Największem jego dziełem, jak już powiedzieliśmy, był Słownik języka francuskiego. Pomnikowe i olbrzymie to dzieło, z którego dumną może być Francya, jest niezawodnie arcydziełem erudycyi, bystrości i cierpliwości. Kilkakrotnie stawał Littré jako kandydat na członka Akademii Przekonania jednak filozoficzne stawały zawsze na przeszkodzie jego wyborowi; dopiero w 1871 wszedł na miejsce zmarłego Villemain, w grono nieśmiertelnych; wtedy biskup Dupanloup wystąpił z Akademii, protestując tym sposobem przeciw wyborowi Littrégo. Po upadku cesarstwa został Littré wybrany do zgromadzenia narodowego, w którem przyłączył się do stronnictwa republikańskiego, a w lat kilka potem został wybrany członkiem senatu. Jakkolwiek przekonań republikańskich, Littré nie wahał się nigdy w powiedzeniu gorzkiej nawet prawdy swojemu stronnictwu, któremu zawsze zalecał umiarkowanie i unikanie wszelkich rewolucyjnych środków.

(*r*) **Wesoły pogrzeb.** Panna Katarzyna Loraux zmarła w Wignehies w 92 roku życia Testamentem przeznaczyła ona dla tych, którzy jej zwłoki odprowadzą na cmentarz, wszystko co potrzeba do urządzenia porządnego omletu z szynką, to jest 100 jaj i piękną szynkę westfalską, a nadto 30 fr. na środki zakropienia uczty, wzywając przytem gości pogrzebowych, żeby nie płakali przy jej trumnie. Rozporządzenia zmarłej zostały ściśle wypełnione, uczta była bardzo wesoła, a na zakończenie dnia tak dobrze zaczętego uczestnicy stypy tańczyli do świtu.

(*r*) **Młoda redakcya.** W Harcicane, w Ameryce, wychodzi od niejakiego czasu dziennik polityczno-literacki, którego naczelną i jedyną redaktorką jest dwunastoletnia panienka.

(*r*) **Widok z wysokości.** Pewne towarzystwo amerykańskie zaproponowało Radzie municypalnej paryskiej, zbudowanie na placu Zgody rodzaj ozdobnej a zarazem przedstawiającej wszelkie warunki trwałości i mocy wieży wysokiej na 500 metrów (pół wiorsty). Na szczyt jej naturalnie nie będzie się wchodzić po schodach, bo byłaby to pewnie za nadto utrudzająca podróż, ale zapomocą windy hydraulicznej (*ascenseur*). Ta piramida zastąpiłaby ów balon uwiązany na linie, który przez tak długi czas pomimo dość kosztownego wejścia, bo 20 fr, po kilkanaście razy na dzień wznosił się z zawsze napełnioną łódką z wielkiego dziedzińca Tuileries. Idzie tylko o to, czy pomimo znacznej podstawy, jaką plac Zgody stanowi, piramida tak nadzwyczajnej wysokości będzie mogła rzeczywiście odpowiedzieć wymaganym warunkom bezpieczeństwa.

(*r*) **Ważne dla dam.** Wiadomo, że *yak* albo *yack* jest to bawół z ogonem takim jak u konia, żyjący dziko w górach Tybetu Od dawna już osoby i towarzystwa, zajmujące się aklimatyzacyą, starały się wprowadzić tę rasę do Francyi. Sierść tego zwierzęcia używana w jego ojczyźnie do wyrobu ciepłych tkanin, mogłaby znaleźć i tu użytek, a skóry młodych yaków dają miękie i ciepłe futro. Te korzyści, jakieby można wyciągnąć z przywożenia tych zwierząt nie są już do pogardzenia, ale nie na tem koniec. Pewien inżynier francuski, p. Citers, wynalazł proceder, zapomocą którego grzywy i ogony yaków dają się przerabiać, że do złudzenia stają się podobnemi do włosów ludzkich, tak dalece, że znawcy nawet nie są w stanie rozróżnić jednych od drugich. Jeżeli aklimatyzacya uda się, loki i warkocze naszych elegantek dojdą do bajecznie nizkiej ceny i wkrótce może łysina stanie się modną jako odróżniająca się wśród zbytniej obfitości włosów, choćby bawolich, skoro ich nie można będzie odróżnić od ludzkich.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z d. 8 czerwca.*)

(*L*) Przewodniczący dr. Gnoiński. Dr. Ciesielski oznajmia, że otrzymał zażalenie, iż w realności miejskiej pod l. 12 przy ulicy Wałowej panują największe nieporządki; nie ma tam mianowicie dzwonka, schody nie są wieczorami oświetlane, gzemsy od strony ulicy spadają co chwila i grożą przechodniom skaleczeniem a w końcu mieszka w tej kamienicy lokatorka wątpliwej reputacyi; zapytuje tedy mowca przewodniczącego, czy są mu wiadome te fakta i co uczynić zamierza w celu uchylenia tych niedogodności?

Dr Gnoiński odpowiada, że fakta przytoczone nie są mu znane, ale zarządzi co potrzeba, celem sprawdzenia takowych.

Rada przystąpiła następnie do dalszych obrad nad budżetem na r. b. Na jednem z posiedzeń w maju odbytych, pozostawiła Rada w zawieszeniu uchwałę co do rubryki XVII dochodów funduszu gminnego. Ta rubryka traktuje o rozmaitych dodatkach gminnych do podatków stałych. Pozostawiono tę rubrykę w zawieszeniu jedynie dlatego, ż pojawił się wniosek co do zaciągnięcia pożyczki 3—4 milionowej, nad którym obradowano bezskutecznie na dwóch posiedzeniach. Dla zrozumienia całej tej sprawy, musimy przytoczyć następujące szczegóły: Na posiedzeniu d. 7 marca r. b. uchwaliła komisya budżetowa ostatecznie budżet funduszów gminnych na r. b. z niedoborem w kwocie 40.722 złr., dla którego należało obmyśleć stosowne pokrycie. W skutek tego, jak niemniej z powodu, że z końcem r. b. ma być zwróconą pożyczka wzięta z funduszu zaopatrzenia członków administracyi niestałych dochodów miejskich w kwocie 80.000 złr., że zachodzi konieczna potrzeba przystąpienia do dalszej budowy szkół ludowych, przedewszystkiem zaś szkół św. Anny i św. Maryi Magdaleny, że nie ma funduszów na wydatne przeprowadzenie postanowionego wybrukowania ulicy Grodeckiej. Żółkiewskiej tudzież wjazdu do ulicy Zamarstynowskiej, że w ogóle obmyśleć należy nadzwyczajne pokrycie na inne niezbędne urządzenia w mieście — przyjęła komisya budżetowa w zasadzie wniosek p. radcy Mochnackiego, aby, celem uzyskania funduszów potrzebnych dla stopniowego urzeczywistnienia powyższych projektów, zaprowadzić z rokiem bieżącym pobór gminnych dodatków do podatków stałych. Gdy wszakże przy dyskusyi nad tym wnioskiem, proponującym dodatek gminny w wysokości 10 prc. do wszystkich podatków stałych, obok zatrzymania 5 prc. gminnego podatku czynszowego, poczynione zostały rozmaite odmienne wnioski tak co do wysokości tych dodatków, jako też co do wysokości dotychczas pobieranego 5 prc. gminnego podatku czynszowego, postanowiła komisya budżetowa w chęci ułatwienia dalszych obrad i dokładniejszego tych wniosków zbadania, przekazać je do rozpoznania specyalnej komisyi, do której wybrała wszystkich wnioskodawców, a mianowicie pp Mochnackiego, doktora Ciesielskiego, Lachowskiego, Jaegermanna, doktora Bilińskiego, dr. Zuckra a wreszcie radcę magistratu p. Łyszkowskiego i naczelnika miejskiej Izby obrachunkowej p. Stronera. Ta komisya zebrała się d 12 marca i po wszechstronnem zbadaniu wszystkich wniosków szczegółowych, jak niemniej po rozpoznaniu stosunków, zachodzących ze stanowiska finansowego, publicznego i administracyjnego uchwaliła jednogłośnie przedstawić komisyi budżetowej następujące wnioski: I) Nałożyć dodatek gminny do wszystkich podatków stałych w wysokości: a) 10 prc. do podatku gruntowego; b) 10 prc. do podatku domowo-czynszowego; 10 prc. do podatku zarobkowego a d) 20 prc. do podatku dochodowego. II) Pobór tych dodatków ma nastąpić ile możności z początkiem drugiego kwartału r. b. od podatku gruntowego, domowo-czynszowego i dochodowego, zaś z początkiem drugiego półrocza r. b. od podatku zarobkowego. III) Jednocześnie z zaprowadzeniem poboru powyższych dodatków zniżyć dotychczasowy 5 prc gminny podatek czynszowy do wysokości tylko 3 prc.

Komisya budżetowa na posiedzeniu w d. 16 marca uchwaliła atoli, nie zmieniając zasady, następujące wnioski: 1) Nałożyć dodatek gminny do podatków stałych według następującej stopy procentowej: a) 5 prc. do podatku gruntowego; b) 5 prc. do podatku domowo-czynszowego od wszystkich realności w obrębie miasta będących z wyjątkiem tych, które w całości lub częściowo, stale lub czasowo od tego podatku są uwolnione a natomiast mają właściciele tych realności opłacać 20 prc. od podatku dochodowego, przypisanego do poboru we Lwowie. łącznie z podatkiem dochodowym opłacanym od realności, uwolnionych czasowo od podatku domowo-czynszowego. — Wnioski komissyi podane powyżej pod II i III przyjęła komisya budżetowa bez zmiany.

Sprawozdawca p. Mochnacki przedstawił tedy powyższe wnioski komissyi budżetowej do uchwały; gdyby takowe zostały przyjęte, rubryka XVII „opłaty na ogólne potrzeby gminne“ wynosiłaby 231.500 zł.

Nad wnioskami komissyi budżetowej wszczęła się bardzo ożywiona rozprawa.

Dr. Biliński. Sprawa nałożenia dodatków do podatków stałych jest nader ważną i zasługuje na bliższy rozbiór tem bardziej, że ta kwestya służy niesumiennym agitatorom za środek agitacyjny, którym łatwo obałamucić prostaczków. I tak n. p. wyobrażają sobie niektórzy kontrybuenci podatkowi, że jeżeli który z nich ma 100 zł. dochodu, naówczas po zaprowadzeniu 20 prc. dodatku do podatku dochodowego, płacić będzie 20 złr. Owóż należy przedewszystkiem wytłómaczyć takim obałamuconym mieszkańcom, że 20 prc. dodatku gminnego płacić będą od opłacanych już stałych podatków rządowych. Mowca rozbiera następnie szczegółowo wszystkie rodzaje podatków, ich wartość, znaczenie i doniosłość. Dla każdej gminy są pożądane najbardziej dodatki do podatków stałych a to głównie z tej przyczyny, iż ściąganie takich dodatków prawie nic nie kosztuje. Gmina może jednak nakładać także podatki bezpośrednie Do rzędu takich podatków należy we Lwowie 5 prc. podatek czynszowy, który przynosi miastu 152.000 złr. a którego ściąganie i administracya kosztują miasto tylko 5897 zł. Dodatki gminne nie bywają ściągane od urzędników publicznych a słuszną jest rzeczą, ażeby także ta warstwa społeczenstwa, korzystająca w pełnej mierze z wszelkich instytucyj i urządzeń miejskich, ponosiła pewne ciężary. Z tego powodu proponował mowca w komisyi budżetowej powzięcie następującej rezolucyi: „Wzywa się magistrat, aby na podstawie szczegółowych dat statystycznych zastanowił się nad podatkiem czynszowym progresyjnym i przedłożył stosowny elaborat drogą właściwą.“ Nim jednak elaborat ten będzie mógł być wypracowany, proponuje mowca, ażeby podatek czynszowy 5 prc. został na ten rok zatrzymany w dotychczasowej wysokości. Co się tyczy dodatków do podatków według stopy proponowanej przez komisyę budżetową, oświadcza mowca, że w zasadzie nie ma zgoła nic do zarzucenia zaprowadzeniu takich dodatków, tem bardziej, że chodzi tu o korzystanie z ustawy z r. 1868, według której drogi żelazne na rzecz stolicy kraju musiałyby opłacać znaczny dodatek do podatków, jak to wyłuszczył p. Mochnacki w obszernym elaboracie, który podaliśmy w swoim czasie dosłownie. Natomiast sprzeciwia się mowca proponowanej przez komisyę budżetową niejednolitej stopie procentowej. Taki rozkład jest niesłuszny. Zachodzi także pytanie, czy Wydział krajowy zatwierdziłby taki rozkład dodatków do podatków stałych. Natomiast nie potrzebowałaby gmina zasięgać zatwierdzenia ze strony Wydziału krajowego, gdyby od wszystkich podatków stałych uchwaliła pobierać dodatki w jednakowej stopie procentowej. Chociaż niektórzy agitatorowie starają się wmówić w publiczność, że kontrybuenci podatkowi we Lwowie są przeciążeni podatkami, mimo to mowca jest odmiennego zdania, i przytaczając rozmaite przykłady, fakta i cyfry, dowodzi, że mieszkańcy Lwowa a głównie właściciele kamienic nie są bynajmniej przeciążeni podatkami nad miarę. Nie nastąpi także emigracya ludności, jak to przepowiadał jeden z mowców opozycyjnych na przedostatniem posiedzeniu Rady. Mowca czyni tedy wniosek, ażeby Rada przyjęła powyższą jego rezolucyę i ażeby dodatek gminny od wszystkich powyżej wymienionych podatków stałych wynosił po 10 procent a nie, jak to komisya budżetowa proponuje, po 5 i 20 prc. Wobec teraźniejszego stanu gospodarki miejskiej nałożenie dodatków jest rzeczą nieuniknioną, a gdyby Rada przyjęła 10 procentową stopę, przyniosłyby dodatki 104.562 złr. czyli o 10.000 złr. mniej niż przy stopie procentowej 5 i 20 prc.

P. Jaegermann przemawia za przyjęciem rezolucyi dr. Bilińskiego co do progresyjnego podatku czynszowego, a sprzeciwia się natomiast nakładaniu dodatku do podatków stałych. Niedobór zdaniem mowcy może być pokryty w inny sposób, a mianowicie przyjęciem wniosku p. Thoma, postawionym w komisyi budżetowej, który tak opiewa: „Na skonwertowanie długów gminy m Lwowa zaciągnie gmina pożyczkę w wysokości 1 miliona zł.“ Z tego miliona spłaci gmina dotychczasową pożyczkę w kwocie 740.000 zł.; z pozostałej kwoty 260 000 zł. wybuduje dwie szkoły kosztem 160.000 zł., resztę zaś obróci na brukowanie ulic. Mowca stawia tedy wniosek: „Na razie przejść do porządku dziennego nad XVII rubryką dochodów funduszu gminnego, a natomiast wziąć pod obrady rezolucyę dr. Bilińskiego i wniosek p. Thoma“

Dr. Zucker sprzeciwia się jak najusilniej wnioskowi p. Jaegermanna. Rezolucya dr. Bilińskiego odnosi się do przyszłości. Wszakże powiedziano w niej wyraźnie, że magistrat ma na podstawie dat statystycznych zbadać, o ile podatek czynszowy progresyjny dałby się zaprowadzić. Czynność ta wymaga długiego czasu, tymczasem jest już czerwiec, a nie mamy budżetu na r. b. Co do wniosku p. Thoma, to jest on po części analogiczny z odesłanym do komisyi pożyczkowej wnioskiem dr. Ciesielskiego i dlatego też proponuje mowca, ażeby wniosek p. Thoma odesłać również do komisyi pożyczkowej, która rozbiera już wniosek dr. Ciesielskiego.

Dr. Madejski w dłuższym wywodzie, kreśli szczegółowo dotychczasową gospodarkę miejską. Od bardzo wielu lat powtarza się w każdorocznym budżecie miejskim znaczny niedobór. Dawniejsze reprezentacye miejskie radziły sobie z temi niedoborami w ten sposób, że nie wykonywały robót uchwalonych w ciągu roku. Działo się tedy, że co roku zapowiadano szumnie, iż przeprowadzone zostaną w mieście te lub owe ulepszenia, ale ostatecznie skończyło się zawsze na niczem, bo pokazało się, że nie ma funduszów i że z zwyczajnych dochodów niepodobna pokryć nadzwyczajnych wydatków. Tak było aż do r. 1872, w którym po raz pierwszy uchwalono zaciągnąć pożyczkę $2^1/_2$ miliona. Jednakże przyszedł fatalny rok 1873 i pożyczka do skutku przyjść nie mogła. Tymczasem wzmagały się z każdym rokiem potrzeby gminne i nie było sposobu wyjścia z błędnego koła. Z jednej strony mieliśmy bardzo długi szereg niewykonanych uchwał, a z drugiej strony brak wszelkich zasobów pieniężnych. Na domiar fatalnego położenia weszła w życie ustawa szkolna, według której musiała gmina zbudować szkoły średnie i wziąć na swój etat wszystkie szkoły ludowe. Dawniej dawała gmina na cele oświaty około 40.000 zł, a teraz łoży na te same cele przeszło 150.000 zł. i musi mieć osobny fundusz szkolny. Nie mając funduszów zapasowych zaczęła tedy gmina na budowę szkół i na inne nieodzownie potrzebne instytucye zaciągać bieżące pożyczki i tym sposobem doprowadziliśmy już do kwoty 780.000 zł. Mimo tej znacznej pożyczki jest jeszcze ciągle długi szereg rozmaitych uchwał niewykonanych i gdyśmy niedawno zastanawiali się nad potrzebami miasta, przekonaliśmy się, że obecnie potrzebaby nam już około 4 milionów, ażeby załatwić przynajmniej najkonieczniejsze ulepszenia. Jeżeli tym samym trybem i nadal gospodarować będziemy, jeżeli już obecnie nie zaciągniemy znaczniejszej pożyczki, przekonamy się za kilka lat że na zaspokojenie najniezbędniejszych potrzeb miejskich nie wystarczy nam suma nawet 6 milionowa, Bez pożyczki nie ma tedy mowy o uregulowaniu gospodarki miejskiej. Ale obecnie jest mowa o nałożeniu dodatków do podatków. Nakładając te dodatki w chwili obecnej bez zaciągnięcia znaczniejszej pożyczki, krzywdzimy bardzo obecną generacyę, bo każemy jej płacić znaczne sumy a nie dajemy jej nic za to. Z tych dodatków bowiem nie zdołamy w najbliższej przyszłości doprowadzić miasta do takiego porządku i ładu, któryby mógł bodaj w części zadowolnić obecną generacyę. Inaczej przedstawiałaby się rzecz, gdybyśmy teraz zaciągnęli pożyczkę. W krótkim czasie upiększylibyśmy miasto i uczynilibyśmy pobyt w niem przyjemny, to też każdy z mieszkańców przyczyniłby się chętnie nawet znaczną ofiarą. Ale idą jeszcze dalej. Dochody z dodatków nie wystarczą nam do wybudowania szkół, wybrukowania ulic itp. I cóż się stanie? Na te cele będziemy musieli ciągle zaciągać nowe pożyczki i ostatecznie za lat kilka suma wypożyczonych pod niekorzystnemi warunkami pieniędzy dojdzie niezawodnie do cyfry, której się w tej chwili tak mocno obawiamy. Boimy się zaciągnąć teraz pożyczkę w kwocie 4 milionów, a ostatecznie drobnemi pożyczkami, które ciągle robimy i robić musimy, doprowadzimy w końcu do 4 a może i więcej milionów. A zachodzić będzie tylko ta różnica, że drobnemi pożyczkami łatać będziemy naszą gospodarkę. Mowca sprzeciwia się w końcu jak najusilniej wnioskowi p. Jaegermanna i wnosi, ażeby Rada jak najspieszniej uchwaliła budżet, bo bez niego gospodarka jest niemożliwą.

Dalszą dyskusyę dla braku kompletu musiano odroczyć do dzisiejszego posiedzenia

---

GŁOSY PUBLICZNE.

Podziękowanie.

W dniu 28 kwietnia b. r. urządziło Towarzystwo dramatyczne amatorskie na korzyść stowarzyszenia patryotycznej pomocy czerwonego krzyża, przedstawienie komedyi „Śluby panieńskie.“ Znakomita gra amatorów i amatorek, zgromadziła liczną i doborową publiczność, wskutek czego uzyskano czystego dochodu 104 zł 90 ct. a kwota ta złożoną została w biurze powiatowym stowarzyszenia patryotycznej pomocy czerwonego krzyża

Za ten hojny dar składa biuro powiatowe w końcu wymienionego stowarzyszenia, niniejszem winne podziękowanie.

W Stanisławowie dnia 3 maja 1881.

Biuro powiatowe Stowarzyszenia patryotycznej pomocy „Czerwonego krzyża.“

Hellman.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(X) **Zasiewy w Bessarabii.** O stanie zasiewów w gubernii bessarabskiej otrzymujemy z Nowosielicy następujące szczegóły, pochodzące ze źródła autentycznego: W jesieni 1880 zasiano w tej gubernii pszenicy o 15 prc. więcej, aniżeli w roku poprzednim. Ziarno dobrze przezimowało, rozrosło się i rozwinęło wśród sprzyjającej pogody wiosennej tak, że można oczekiwać zbioru obfitego. Rachubę tę mogłyby pokrzyżować chyba długo trwające deszcze lub inne nieprzewidziane klęski. Pszenica ozima jest gęsta i pięknie rozwinięta; w połowie tego miesiąca oczekiwać można kłosów. a jeżeli kłos równie dobrze się rozrośnie, zbiór wyda plon nadzwyczajny. Żyto ozime wkrótce już zakwitnie i obiecuje zbiór bardzo dobry. Rzepak ozimy zmarniał w niektórych stronach, zwłaszcza tam, gdzie na grunt wilgotny upadło więcej śniegu. W innych częściach gubernii rzepak przedstawia stan dobry i rokuje pomyślny rezultat. Zasiewy jare, jakkolwiek nieco spóźnione, odpowiedziały oczekiwaniom. Osobliwie pszenica, żyto i owies wzbudzają wielkie nadzieje w świecie rolniczym i kupieckim. Kukurudza pod wpływem wilgotnego ciepła szybko się rozwinęła i zapowiada plon znaczny. Winnice szczęśliwie przezimowały i pokryły się bujnym kwiatem. Także drzewa owocowe zakwitły nadzwyczaj obficie i jeżeli nie zajdą klęski nieprzewidziane, przyniosą w tym roku znaczny dochód. W ogóle oczekiwać można w Bessarabii zbioru daleko pomyślniejszego niż w latach poprzednich, zawsze jednak z tem zastrzeżeniem, że w stosunkach temperatury nie zajdą jakie wyjątkowe zmiany lub przejścia.

⁑ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 21 maja do 28 maja.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 10·25 do 11·50 zł. Żyto 9·20 do 9·90 zł. Jęczmień 5·50 do 7·30 zł. Owies 6·— do 6·50 zł. Hreczka 6·50 do 6·60 zł. Kukurudza zeszłoroczna 5·90 do 6 — zł. Kukurudza nowa 5·70 do 5·80 zł. Proso —·— do —·— zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 7·25 do 9·50 zł. Groch pastewny 6·— do 6·60 zł. Soczewica —·— do —·— zł. Fasola 8·— do 10.50 zł. Bobik —.— do —·— zł. Wyka 5·40 do 6·50 zł. Koniczyna najprzedniejsza 20·— do 43·— zł. przednia —.— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —.— do —·— zł. Tymotka —·— do —·— zł. Anyż rossyjski —·— do —·— zł. Anyż płaski 30·— do 36·— zł. Kminek 25·— do 26·— zł. Rzepak zimowy 10·50 do 11·— zł. Rzepak letni —·— do —·— zł. Rzepik zimowy —·— do —·— zł. Rzepik letni — — do —·— zł. Lnianka 9·25 do 10·50 zł. Nasienie lniane —·— do —·— zł. Nasienie konopne 6.75 do 6 90 zł. Chmiel —·— do —·— zł. Spirytus 10.000 litrostop. —·— do 31·50 zł.

— **Izba handlowa** podaje do wiadomości co następuje: Według zawiadomienia c. k. ministerstwa handlu zakazano surowo we Francyi sprzedaży zabawek dla dzieci, zabarwionych farbami zawierającemi truciznę. Ponieważ zakaz ten odnosi się zarówno do sprzedaży zabawek wyrabianych we Francyi, jak też sprowadzonych z zagranicy, przeto polecono już francuskim urzędom cłowym, aby nie przepuszczały do kraju podobnych artykułów.

OSTATNIA POCZTA

Od dawna żaden wypadek nie wywołał tak silnego wrażenia i bolesnego współczucia we wszystkich kołach monarchii a nawet po za jej granicami, jak śmierć tragiczna jenerała Uchatiusa, wynalazcy dział ulepszonych. Wypadek ten dał powód dziennikom, zwłaszcza wiedeńskim do rozlicznych pogłosek i komentarzy skupiających się w zarzucie, że usiłowania i zabiegi jenerała Uchatiusa na polu urzeczywistnienia jego pomysłów nie znalazły spodziewanego odgłosu w najwyższych sferach wojskowych, co więcej, że sfery te starały się osłabić doniosłość siły twórczej jenerała i poskąpiły mu swojego poparcia, co wszystko miało spowodować genialnego wynalazcę dział stalowo-brązowych do kroku rozpaczliwego. Wobec tego rodzaju fałszywych pogłosek, widzi się dzisiaj *Pol. Corr.* spowodowaną po raz wtóry do zabrania głosu celem odparcia nieprawdziwych insynuacyj i zbicia w sposób dosadni zarzutów, pojawiających się w organach publicznych. Oba artykuły, jakie pojawiły się z tego powodu w *Pol. Corr.*, podamy w jutrzejszym numerze *Gazety*.

Skutkiem pogłosek, że uniwersytet czeski nie zostanie jeszcze otwarty w półroczu zimowem r. 1881, donosi dzisiaj *Presse* że odczyty czeskie rozpoczną się w oznaczonym terminie i że zostaną ku temu mianowani nowi profesorowie czescy.

Sejm morawski ma być otwartym, jak o tem telegrafują z Berna do dzienników wiedeńskich, między 15 i 20 września.

Według zapewnienia dziennika *Italie*, na najbliższym konsystorzu, który się odbędzie w końcu b. m, papież zamianuje biskupów dla dyecezyj polskich, względem których nastąpiło już porozumienie z rządem rossyjskim. Dziennik ten dodaje, że arcybiskup Feliński nie będzie zatwierdzonym na swojem stanowisku, ponieważ jego polityczna przeszłość ściągnęła nań niełaskę rządu rossyjskiego, lecz otrzyma tytuł biskupa *in partibus infidelium*.

Z Warszawy telegrafują do *Pol. Cor*, że między rządami rossyjskim i niemieckim toczą się obecnie układy mające na celu zaprowadzenie pewnych formalnych ułatwień we wzajemnej komunikacyi wzdłuż pasa granicznego.

Według telegramu Pressy z Petersburga wkrótce będzie ogłoszonym ukaz carski zwołujący delegatów ziemstw.

Według listu z Petersburga do *Pol. Corr.* rozruchy antiżydowskie ustały już zupełnie w Rossyi, dzięki energicznym środkom zarządzonym przez władze. W myśl odpowiedzi cara danej deputacyi żydowskiej rozlepiono wszędzie plakaty oznajmiające, że car równą opiekę rozciąga nad poddanymi bez różnicy wyznań. Korespondent zapewnia, że wyśledzonem już zostało, iż zaburzenia antiżydowskie były dziełem anarchistów, że znaleziono fałszywe ukazy carskie, podburzające lud przeciw żydom i że rząd obecnie bardzo gorliwie zajmuje się kwestyą żydowską.

Z Woroneża donoszą, że w d. 1 b. m. aresztowano tam kilkunastu młodych ludzi, którzy odczytywali na ulicach mniemany manifest carski, dziękujący wiernym włościanom i chrześciańskiemu mieszczaństwu za wypędzenie żydów z południowej Rossyi, wzywający do dokończenia tego dzieła i przyrzekający każdemu uczestnikowi 25 rsr. z prywatnej kasy carskiej.

Dziennik *Donskoj Gołos* donosi, że w d. 29 z. m. na stacyi Kamenskaja, w ziemi dońskich kozaków, aresztowano urzędnika państwowego Prawosudowa i pannę Gliceryę Sergienko za rozpowszechnianie proklamacyj rewolucyjnych. Aresztowanych odstawiono do Nowoczerkaska, gdzie miało się okazać, że są ważnymi przestępcami politycznymi.

W Odessie schwytano na gorącym uczynku pięciu fałszerzy asygnat 25 rublowych.

Ks. Milan serbski przybył wczoraj do Berlina i udał się wprost z dworca do pałacu cesarskiego, w którym zamieszka jako gość monarchy niemieckiego. Dzienniki berlińskie wiążą za przykładem prasy wiedeńskiej i peszteńskiej, podróż władcy serbskiego z projektem ogłoszenia Serbii królestwem a powołując się na informacye zasięgnięte z sfer dobrze powiadomionych, twierdzą. że gabinet niemiecki zastosuje się pod tym względem zupełnie do Austryi. Wobec sensacyjnych doniesień i kombinacyj snutych na temat rzekomych zabiegów ks. Milana, zasługuje na uwagę rozmowa, jaką miał redaktor *Pest. Cor.* z jedną z najwybitniejszych osobistości świty książęcej i spokrewnioną blisko z ks. Milanem. Redaktor pomienionego organu daje następującą w tej mierze relacyę: „W toku rozmowy zwróciłem uwagę na głosy, które twierdzą stanowczo, że celem podróży księcia jest zamiar ogłoszenia Serbii królestwem. Na to otrzymałem następującą odpowiedź: Pewne organa prasy dały się zanadto uwieść bujnej imaginacyi; nie przybywamy tutaj bynajmniej po to, aby robić poszukiwania za koroną! Ponieważ JW. książę udaje się do Petersburga w zamiarze złożenia cesarzowi Aleksandrowi z powodu wstąpienia na tron swych życzeń, było przeto rzeczą zupełnie naturalną, że książę pragnął odwiedzić przy tej sposobności monarchów Austro-Węgier i Niemiec, przez których dzierżawy prowadzi droga do stolicy północnej.“ Na moją uwagę, że taki cel podróży dałby się może pogodzić z ewentualnem porozumieniem co do podniesienia Serbii do godności królestwa, odparł zagadnięty: „Całkiem niemożliwem nie byłoby to bez wątpienia, jednakże pogłoska nie ma bezwzględnie żadnej podstawy.“ Ten sam redaktor był następnie u posła serbskiego Kristicza, który zapewnił go, że ks. Milan, będąc na posłuchaniu u Najj. Pana, oświadczył, iż obcemi mu są zupełnie wszelkie agitacye, zmierzające do ogłoszenia Serbii królestwem.

Konferencya czterech państw w przedmiocie kolei żelaznych bułgarskich odbyła we wtorek posiedzenie, na którem zgodzono się przyjąć za podstawę dyskusyi projekt konwencyi, wniesiony na pierwszem posiedzeniu przez Austryę. Obrady doprowadzono do art. VII. Następne posiedzenie ma się odbyć dzisiaj.

Urzędowy rumuński *Monitorul* ogłasza statuta nowoutworzonego orderu Korony rumuńskiej. Order ten będzie miał pięć stopni i nikt nie może otrzymać stopnia wyższego, kto już niższego nieposiadał. Wnioski względem udzielania tego orderu rozbierane będą na pełnej radzie ministrów.

Do *Presse* donoszą z Sofji, że ukazem książęcym ogłoszonym został stan oblężenia w całej Bułgaryi.

W Widdyniu aresztowano prokuratora Niebolszyna, Rossyanina rodem.

Wbrew doniesieniu, że egzarcha bułgarski odmówił poparcia księciu, telegram *Presse* zapewnia, że na konferencyi duchowieństwa, odbytej pod przewodnictwem egzarchy, postanowiono jednomyślnie popierać księcia.

Stronnictwo umiarkowonych liberałów żąda od księcia odwołania komisarzy książęcych, cofnięcia zarządzeń militarnych, zastąpienia Ernrotha ministrem bułgarskiej narodowości, a przedewszystkiem utrzymania konstytucyi. Stronnictwo to zgadza się na utworzenie rady stanu, ale tylko w najostateczniejszym wypadku.

Do *Pol. Cor.* donoszą z Konstantynopola. że stanowisko Saida baszy jest zachwiane.

Proces w sprawie zamordowania Abdul-Azisa według tejże korespondencyi zapewne zostanie zaniechany, a przynajmniej Midhat basza nie będzie przesłuchiwanym publicznie.

Zwłoka w podpisaniu konwencyi grecko-tureckiej spowodowaną została przez to, że Assim basza prosił sułtana, aby go uwolnił od podpisywania tego układu, uszczuplającego państwo tureckie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Praga, 8 czerwca. Najdostojniejsi Cesarzewiczowstwo przybyli do Pragi; urzędowego przyjęcia nie było. W drodze z dworca do zamku entuzyastycznie witały Najd. Parę tłumy ludności ustawione w szpalerze. Wieczorem zajaśniało miasto wspaniałą illuminacyą, która z zamku imponujący widok przedstawiała. Liczne płomienia gazowe i transparenta na budynkach i mostach rzucały tyle światła, że na ulicach było jasno jak za dnia. Wszystkie przedmieścia w okręgu milowym były rzęsiście oświetlone. Najd. Cesarzewicz przejeżdżał ulicami w otwartym powozie całą godzinę i witany był wszędzie entuzyastycznemi okrzykami *hoch* i *slava*. Najd. Cesarzewicz wyraził się z najwyższem uznaniem o wspaniałej illuminacyi.

Berlin, 8 czerwca. Książę Milan serbski przybył dzisiaj po południu. Na dworcu kolei żelaznej powitał go przyboczny adjutant monarchy i zawiózł do pałacu cesarskiego. Książę złożył niezwłocznie cesarzowi dłuższą wizytę. O godzinie 5 odbył się na cześć księcia Milana większy obiad dworski.

Berlin, 8 czerwca. *Nordd. Allg. Ztg.* pisze, że wywody urzędowego dziennika rossyjskiego odnoszące się do Bułgaryi znajdą wszędzie, gdzie tylko szczerze zajmują się dalszym rozwojem stosunków na Wschodzie, nader sympatyczny odgłos, gdyż są wiernem odbiciem zapatrywań innych także rządów cesarskich i ujawniają i w tym razie dobre porozumienie, jakie panowało od chwili kongresu między trzema cesarstwami a które to porozumienie było pełnem doniosłości dla pokojowego rozwoju wszystkich kwestyj wschodnich.

Hamburg, 8 czerwca. Oświadczenie Izby handlowej zaleca obywatelstwu zatwierdzenie statutu celnego, wyrażając zarazem nadzieję, że trudności przechodowe zostaną zwycięzko pokonane i że przyłączenie Hamburga do związku celnego przyniesie niektórym gałęziom handlowym i przemysłowym znaczne korzyści.

Bukareszt, 8 czerwca. W Izbie toczyła się bardzo długa dyskusya nad interpelacyą w kwestyi dunajskiej. Liczni mowcy przemawiali przeciw komisyi mięszanej i wzywali rząd, ażeby trzymał się ściśle postanowień traktatowych. Przyjęte przez rząd proste przejście do porządku dziennego uchwalono wreszcie większością 39 głosów przeciw 25. Pięciu deputowanych wstrzymało się od głosowania.

Petersburg, 8 czerwca. Nota umieszczona w *Prawit. Wiest.* odpiera zarzut, że Rossya okazuje się obojętną wobec przesilenia bułgarskiego lub też potępia zamiary księcia Aleksandra Rząd rossyjski jest przekonany, że książę oświadczając, iż w obecnych okolicznościach swego zadania spełnić nie może, kierował się głębokiem na doświadczeniu opartem przekonaniem, i że wykroczyłby przeciwko swoim obowiązkom, gdyby nadal pokrywał swoją odpowiedzialnością stan rzeczy, który sam uważa za niebezpieczny. Rząd rossyjski pragnie, żeby naród bułgarski zaufał lojalnym słowom księcia i pozostał mu szczerze wiernym, a odepchnął podżegania ambitnych agitatorów, którzy krajowi grożą ruiną i sprowadzić mogą anarchię.

Wiedeń, 9 czerwca. (*Telg. pryw.*) *Fremdenblatt* donosi, że delegatem austro-węgierskim przy tureckiej komisyi ewakuacyjnej został mianowany podpułkownik Bachl, obecnie szef sztabu generalnego przy 30 dywizyi piechoty we Lwowie.

Według tegoż dziennika sejmy krajów koronnych zostaną zwołane we wrześniu. Zapewniają, że sejm niższoaustryacki otwartym będzie 20 września, a galicyjski 14 września.

Do sejmu czeskiego wniesionem będzie przedłożenie rządowe stanowiące, że gdy uniwersytet pragski mieć będzie dwóch rektorów, przeto obaj rektorowie zasiadać będą w sejmie z głosem wirylnym.

Berlin, 9 czerwca. (*Tel. pryw.*) Półurzędowa *Prov. Cor.* umieszcza artykuł o ubezpieczeniu robotników w nieszczęśliwych wypadkach, w którym powiada. że niebezpieczeństwo rewolucyi zostanie usuniętem, gdy państwo okaże chęć zapobieżenia rzeczywistej nędzy klas pracujących. Zasiłek ze strony państwa jest zatem równie praktycznym jak skutecznym środkiem, który bedzie musiał być uznany za konieczny. jeżeli nie przez obecny parlament, to przez następny.

Londyn, 9 czerwca. (*Tel. pryw.*) W zachodniej części Irlandyi panuje anarchia. Skutkiem wiadomości o uwięzieniu pewnego księdza, używającego ogólnej popularności, wybuchły zaburzenia. Druty telegraficzne zostały przecięte, mosty zburzone, wszystkie komunikacye aż do wsi Skibbereen w hrabstwie Cork są przerwane. Wysłano tamże znaczną ilość wojska.

Londyn, 9 czerwca. Rząd postanowił zawiesić w Irlandyi sądy przysięgłych.

W kołach rządowych jest mowa o tem. że obecny stan Irlandyi może doprowadzić do tego, iż Irlandya utraci prawo reprezentacyi w parlamencie angielskim.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 8 czerwca 1881, godzina 2 m. 23. Losy kredytowe 179·50, Węg. akcye kredyt. 355·—, Akcye anglo-austr. 146·50, Akcye banku Union 139·40, Akcye kolei Karola Ludwika 315·—, Akcye kolei północnej 240 50, Akcye kolei południowej 127·—, Akcye kolei Alföld. 173 50, Akcye kolei Elżbiety 206·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 177·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 164·—, Wiedeńskie losy 130·—. Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 96·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·70, Losy regulacyi Cissy 113 40, Losy tureckie 28·—, Węgierska renta 117·—, Akcye banku związkowego 136·—, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·18¾, Węgierskie losy 123·—, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 8 czerwca 1881, godzina 4 min. 25. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—. Napoleondor ——, Rubel papierowy — —. Usposobienie. —

Wiedeń, 9 czerwca 1881, godzina 10 min. 45. Akcye kredytowe 349·75, Anglo-Austr. 146·—, Akcye banku Union 138·—, Kolej Karola Lud. 314·25, Południ. 123·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjsk bank rustykalny —·—. Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.28½, Rubel papierowy 1·18½. Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 8 czerwca **Wiedeń**: Pszenica 12 25 do 12 50 zł., żyto 10 70 do 11 50 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies—·—, do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 34·75 do 35·— zł. — **Buda-Peszt**: Pszenica 100 k gr. (na jesień) 10.97 do 11.— zł., rzepak (sierpień — wrzesień) 12 60 zł., **Berlin**: Pszenica żółta (na jesień) 213 — żyto —·—, spiritus loco 57 30, olej rzepakowy 53 —. **Szczecin**: Pszenica —, rzepik —·—. **Paryż**: mąki 159 klgr. 64 75, olej rzepakowy 75·—, spirytus —·—. **Wrocław**: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, **Kolonia**: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przyjechali do Lwowa.
dnia 9 czerwca 1881

Hotel George'a.

Pp. W. Fedorowicz z Okna. P. hr. Czosnowski z Rossyi M Czerniakowski z Lisieczyniec. E hr. Dzieduszycki z Izydorówki M. Sadowski z Krakowa.

Hotel Europejski.

Pp. Z. Siemiginowski z Torskiego. S. Białoskórski ze Staj

Hotel Angielski.

Pp H Peruker z Jass. W. Krzyżanowski z Hujcza. M Sternklar z Medowy. W. Czajkowski ze Swierza T. Wasylewski z Sienkowa.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. T. Abgarowicz do Bratyszowa. F. Wiśniewski do Kołomyi A. Jaworski do Skwarzawy. A Münther do Waniowa. L. Bromirski do Taszorówki. T. Kielanowski do Kozłowa S. hr. Fredro do Podlisek. J. Krzyżanowski do Lisek. A Kozłowski do Ohrymowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
z dnia 9 czerwca 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 24.20mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 14.8°C. Psychrometr wilgotny + 13.6°C. Prężność pary 10.9mm. Wilgoć 87%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW1. Ozon 9.

Temperatura powietrza + 11 8°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 748.60mm.

Pociągi kolejowe.
Odchodzą ze Lwowa.
Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany) o godz. 10 min 50 w nocy (pociąg m;

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzameczu); o godz. 10 min. 39 w nocy pociąg mięszany); o godz 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 0 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór.

Przychodzą do Lwowa.
Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz 3 min 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzameczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i o 8 godz. wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min 52 po południu (pociąg mięszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego. godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12. m 20 we Lwowie

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 8 czerwca 1881

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	315	75	319	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	176	—	180	
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	309	—	313	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256		260	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	30	102	30
„ „ „ 4 pr. w. a.	95	60	96	60
„ „ „ 5 pr. okresowe	101	30	102	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103	60	104	60
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	101	50	103	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	103	—	105	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	50	101	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102	50	103	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103	—	104	25
5. Losy miasta Krakowa	19	75	21	50
„ „ Stanisławowa	4	—	26	
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	42	5	52
Dukat cesarski	5	44	5	54
Napoleondor	9	26	9	35
Półimperyał	9	54	9	64
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy		17½	1	19½
100 marek niemieckich	56	65	57	50
Srebro	99	50	100	50
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 4 czerwca 1881.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.70	76 85
luty-sierpień	76.75	76 90
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	77 40	77.55
kwiecień-październik	77 40	77 55
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123.75	124.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr	132.80	133 40
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.—	125.50
„ „ 1864 po 100 zł.	174 75	175.50
„ „ 1864 po 50 zł.	174 —	175. –
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	144.—	144.25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	101.70	101.90
Renta papierowa 5% z. r. 1881	95.30	95.45
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94 60	94 75
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	105.50	106.50
Bukowiny	99.75	100.25
Galicyi	100.75	101.—
Niższej Austryi	105.50	—.—
Siedmiogrodu	97 50	98 50
Węgier	99.	99 50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	148.50	148.75
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	353.—	353.25
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	829.—	830.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	— —	— —
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	835.—	837 -
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk	597.—	600 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	207.75	208 25
Kol. Preszow-Tarn. (w.e.) a 200 zł	—.—	— —
Północna kolej 1000 zł. [illegible]	410 —	415 –
[illegible]	319 —	319 50
	płacą	żądają
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	177.—	177.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	373.—	373.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	129.—	129.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	167 75	168 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	102.20	120.75
„ „ „ „ premiowe po 3%	102.80	103.20
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	103.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.50	107.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	98.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	95.—	95.50
„ „ „ „ „ po 5 proct.	101.80	102.20
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	101.80	102.20
Gal. banku hip. po 6 proc.	103 70	104.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	104.50	105.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.10	102.40
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	100.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.75	104 —
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	95. —	95.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.ez.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.75	93.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	106. —	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	102.50
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	108.40	108.80
„ „ „ „ II emisyi	108.40	108 80
„ „ „ „ III. „	108.40	108 80
„ „ „ „ IV. „	108.40	108.80
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	95.25	95.75
z r. 1867	100.50	100.80
z r. 1868	98.75	99.50
z r. 1872	96.—	96.50
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	92.50	92.90
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.50	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	42.50	43 —
Tow. [illegible] po 100 zł. m.	10 —	— —
	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16 —	17.—
Losy miasta Krakowa	20.75	21 —
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42 75	43 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.—	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	53 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.75	47 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.—	26.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.50	—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	31.—	31 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	42.75	43.25
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	116.75	117.—
Paryż za 100 fr.	46.40	46 40

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.53 —	5.54 —
„ pełnej wagi	5.53.—	5.54 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.29 50	9.30 —
Rossyjski imperyał	9 56.—	9.58 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 8 czerwca 1881.

	zł	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	50
„ „ „ w srebrze	77	20
Renta w złocie	94	25
Losy pożyczki z roku 1860	13	90
Akcye banku austro-węgierskiego	834	—
„ „ kredytowego	352	20
Londyn	116	70
Srebro	—	—
Napoleondor	9	28½
Dukat cesarski men.	5	51
100 marek niemieckich	56	95

Dziennik Urzędowy.

(2930 1—3) **Obwieszczenie.** L. 56.

W dniach 24 czerwca, 5 sierpnia i 9 września 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużnika Iwana Kowalczuka własnej pod l. k. 84/17 w Jabłonowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 16 września 1869 l. 5440 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie 12 zaległych rat po 6 zł. i resztującego kapitału w kwocie 70 zł 2 ct. w. a. z pn. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzywilejowanego zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez oszacowanie sądowe wydobyta kwota 400 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 40 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 20 stycznia 1881.

(4093 1—3) **Obwieszczenie.**

L 1093 C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że celem wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 81 zł. 61 ct. w. a. z procentem po 12 prc. od dnia 12 czerwca 1875 bieżącym i 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 4 złr. 67 ct. i 3 złr. 96 ct. w. a. w dniach 5 lipca 1881, 2 sierpnia 1881 i 6 września 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 29 rep. 24 w Spasie położonej, pozwanego Stefana Niznika własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de praes. 29 września 1872 l. 4462 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 19 maja 1879.

(3926 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8827. W dniach 24 czerwca, 5 sierpnia, i 9 września 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Wasyla i Oleksy Kuzenko własnej pod l. k. 197 w Peczeniżynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 18 października 1871 l. 8540 zastawniczo opisanej na zaspokojenie należytości w kwocie 200 zł. na rzecz Dyrekcyi c, k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez oszacowanie sądowe wydobyta kwota 900 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 90 zł w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach zostanie powyższa realność za lub wyżej ceny szacunkowej przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn 30 grudnia 1880.

(4144 1—3) **Edykt**

L. 2611 C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Złoczowie podaje do wiadomości, iż dnia 7 kwietnia 1876 zmarła Marya z Reifertów Grabska w Snowiczu bez rozporządzenia ostatniej woli.

Sąd nie znając miejsca pobytu ustawowych jej spadkobierców, a to N. Grabskiego, stolarza, Teresy z Titrów Reifert, Karola, Ferdynanda, i Alojzego Reifert wzywa ich, ażeby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosili się w tymże sądzie i wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem p. adwokatem Drem Mijakowskim dla nich ustanowionym.

Złoczów 24 kwietnia 1881.

(4239 1—3) **Edykt.**

L. 3810 C. k. sąd powiatowy w Krakowcu ogłasza że na zaspokojenie sumy 14 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 47 w Kochanówce położonej, dłużniczki Kaśki Paniów własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Leizora Adlera dnia 30 czerwca, 29 lipca, i 30 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 40 zł. w. a. lub wyżej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 4 zł. w. a.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Krakowiec dnia 20 września 1880.

(4211 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2567. C k. sąd powiatowy w Stryju podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia sum 96 zł. 39 ct. 96 zł. 39 ct. i 1494 zł. 49 ct. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod liczbą 189 w Stryju położonej wedle Dom. III. strona 273 i wedle Dom. XIII strona 273 p. 8 i 9 Mechla Garfunkla własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjn. Banku hipotecznego we Lwowie.

Licytacya odbędzie się w jednym terminie dnia 23 czerwca 1881, o godzinie 10 rano, na którym ta realność za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 3500 zł. zakład 5 pr.

Bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Stryj dnia 25 marca 1881.

(3995 2—3) **Edykt.**

L. 5239. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Augustyna Jana Michała tr im. Filipeckiego i tegoż z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że Antoni Szański wniósł w dniu 15 kwietnia 1881 do l 5239 przeciw im pozew o przyznanie własności jednej dwunastej części dóbr Taranowice czyli Torchanowice dotąd na rzecz Augustyna Jana Michała tr. im. Filipeckiego zaintabulowanej tudzież o przyznanie na własność kapitału indemnizacyjnego dla powyższej części dóbr w kwotach 604 zł 50 zł. i 50 zł. m. k. z pn. w depozycie sądowym złożonego, który pozew doręczono ustanowionemu dla pozwanych kuratorowi adw. Drowi Budzynowskiemu w Samborze do wniesienia pisemnej obrony w dniach 90.

Zarazem poleca się pozwanym, ażeby wymienionemu kuratorowi lub tegoż zastępcy adw. Drowi Steuermanowi w Samborze potrzebne do obrony środki w czas dostarczyli lub innego pełnomocnika sądowi wymienili, gdyż przypiszą sobie złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące.

Sambor 20 kwietnia 1881.

(3978 2—3) **Edykt.**

L. 917. C. k. sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi w dniu 12 lipca 1881 o godz. 10 rano sprzedaż przymusową realności włościańskiej pod l. k. 40 w Międzyszu starym położonej Piotra Barylaka własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego pto 114 zł. 8 ct. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum wynosi 25 zł.

Resztę warunków wolno przejrzeć.

Radymno 23 kwietnia 1881.

(3902 2—3) **Edykt.**

L. 2141. C. k. sąd powiatowy m. del. w Tarnowie uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Zimmermanna w kwocie 22 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tut publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. 104 w Łękawce Wojciecha Nowaka własnej w 3 terminach: dnia 27 czerwca, 27 lipca i 29 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 9 rano.

Cenę wywołania stanowi kwota 125 zł.

Wadyum 12 zł. 50 ct

Resztę warunków przejrzeć można w t. s. registraturze

Tarnów dnia 27 kwietnia 1881.

(4054 2—3) **Edykt.**

L. 1205. C. k. Sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia, że na zaspokojenie pretensyi uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 60 zł. 66 ct. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności Jurijego Kiermoszczuka w Żabiu l. 597 ciała tabularnego niestanowiącej na 250 zł. oszacowanej na dniu 11 sierpnia 1881 15 września 1881 i 14 października 1881 z tem, że przy trzecim terminie realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 25 zł. — Bliższe warunki są w registraturze do przejrzenia.

Kossów 21 marca 1881.

(4055 2—3) **Edykt.**

L 1667. C. k. Sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia, że na rzecz uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem, wydobycia sumy 213 zł. 22 ct. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności płużnika Iwana Błyszczuka Kostyninka w Żabiu pod l. 673 położonej ciała tabularnego niestanowiącej na 400 zł. oszacowanej na dniu 11 sierpnia 1881 15 września 1881 i 14 października 1881 z tem, iż przy trzecim terminie realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. — Wadyum wynosi 40 zł.

Bliższe warunki w registraturze do przejrzenia

Kosów 21 marca 1881.

(4164 2—3) **Edykt.**

L 1117. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Rościsława Piątkiewicza w kwocie 293 zł. 60 ct. w. a. dozwoloną została publiczna licytacya realności l 69 w Jarosławicach położonej, nieletnich Fedka, Dmytra, Jana, Maryi i Nastki Bortników własnej, która w zabudowaniu sądowem dnia 28 czerwca, 25 lipca i 16 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przeprowadzoną zostanie, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 1185 zł. w. a.

Wadyum zaś 119 zł. w. a.

Akta opisania i oszacowania, tudzież resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Zborów, 19 lutego 1881.

L. 11663. (4171 2—3)

List gończy.

Albert Panowsky, kupiec i przedsiębiorca robót kolejowych zamieszkały w Szląsku pruskiem w Orzeszu, rodem z Sohrau, żonaty, didtary lat 36 liczący, izraelita, obwiniony jest o popełnienie w Krakowie zbrodni sprzeniewierzenia z §. 183 k. k. na szkodę Dra Jana Harajewicza, a na wezwanie stawić się nie chce.

Ponieważ jako obcokrajowca nie można żądać jego wydania, przeto rozpisuje się listy gończe i wzywa się wszystkie władze, ażeby w razie pojawienia się tegoż na terrytoryum Państwa Austryackiego, ujęły i do tutejszego c. k. sądu odstawiły.

C. k. sąd krajowy karny.

Kraków 28 maja 1881.

(4117 2—3) **Edykt.**

L. 9293. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje niniejszem do wiadomości, ze dozwolił celem zaspokojenia należącej się Naftalii z Morbitzerów Kirchmajerowej od Józefa Drozdowskiego sumy 5000 zł. z. pn. egzekucyjną publiczną sprzedaż realności l. 72 dz. V w Krakowie położonej wedle ks. gł. wykaz dodatk. do Gm. VIII tom. I pag. 263 haer. Józefa Drozdowskiego własnej na 5636 złr. w. a. oszacowanej. Gdyby jednak realność pod l. 171 dz V na terminie w dniu 27 lipca 1881 na ułatwiających warunkach licytacyjnych wyznaczonym, sprzedaną nie została, przeto rozpisuje się niniejszą uchwałą licytacyę obu tych realności, to jest realności pod l. 171 i 72 dz. V w Krakowie położonych pod następującemi warunkami.

1. Licytacya tych realności odbędzie się w dwóch po sobie następujących terminach a to w dniu 14 września i 5 października 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

2. Cenę wywołania obu tych realności stanowi wartość szacunkowa w kwocie 20.400 złr. 60 ct.

3. Gdyby atoli oba te termina licytacyi na niczem spełzły, wyznacza się termin sądowy na dzień 5 października 1881 o godzinie 4 po południu celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, na który się wszystkich wierzycieli wzywa z tem, że nie stawający za przystępujących do zdania większości uważani będą.

4. Wadyum wynosi 2040 zł w. a.

5. Gdyby realność l. 171 dz. V w Krakowie położona na terminie na dzień 27 lipca 1881 o 10 rano w tut. sądzie wyznaczonym sprzedaną została, przeto przedmiotem sprzedaży na powyżej wyszczególnionych dwóch terminach będzie tylko realność l. 72 dz. V w Krakowie położona — na sumę 5636 zł. w. a., oszacowana — przyczem cenę wywołania tej realności stanowić będzie suma 5636 złr., wadyum zaś 563 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania, tudzież ekstrakt tabularny w registraturze sądowej przeglądnąć można.

Kraków 13 maja 1881.

(4146 2—3) **Edykt.**

L. 57. C. k. sąd powiatowy w Rohatynie podaje do publicznej wiadomości, że celem uskutecznienia działu spadku po Stefanie Kurec tudzież zaspokojenia kosztów sądowych publiczna sprzedaż parcel gruntowych tudzież ogrodu pod Nr. 37 w Wierzbołowcach położonych na rzecz małoletnich Justyny i Parańki Kurec na dniu 22 czerwca 22 lipca i 24 sierpnia 1881 każdym razem o 9 z rana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 312 złr.

Wadyum wynosi 31 złr. 8 ct.

Bliższe warunki w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Rohatyn dnia 30 marca 1881.

(4145 2—3) **Edykt.**

L. 9886. C. k. sąd powiatowy Drohobycz podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 400 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 9 daw. Wojtowska góra/66 now. Zadworna w Drohobyczu położonej ciała tabularnego niestanowiącej Jana Jaremy własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Mojżesza Reitzesa dnia 23 czerwca 1881, 21 lipca 1881 i 23 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10tej rano w B. Nr. 6 z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 480 zł lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Drohobycz dnia 19 maja 1881.

(4161 2—3) **Edykt.**

L. 2515 C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Jana Senetely w kwocie 50 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 27 czerwca, 1 sierpnia i 29 sierpnia 1881 o godzinie 9tej z rana przymusowa licytacya realności nietabularnej pod l. k. 17 w Suszczynie na pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 70 zł.

Wadyum 10 złr.

Bliższe warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Mikulińce dnia 30 września 1880.

(4213 2—3) **Konkurs.**

L. 9922. na posady: 1) okręgowego komisarza pocztowego we Lwowie z poborami IXtej klasy rangi, 2) prowizorycznego konduktora pocztowego, wynagrodzenie 400 złr. dodatek czynnej służby 100 złr. dodatki na ekwipowanie i mieszkanie po 50 złr. kaucya 400 złr. 3) ewentualnie prowizorycznych dwóch listonoszów i kilku woźnych pocztowych z wynagrodzeniem rocznych 350 złr. dodatkiem czynnej służby 87 złr. 50 ct. i suknią służbową, kaucya 300 względnie 200 złr.

Podania należy wnieść o pierwszą posadę w przeciągu trzech, o inne posady zaś do czterech tygodni do c. k. krajowej Dyrekcyi poczt. we Lwowie.

Lwów dnia 4 czerwca 1881.

(3998 2—3) **Edykt.** L. 5163.

C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Chaima Steigelfesta 3740 zł. w. a. z pn. i Kazimierza Korczak Horodyńskiego w kwocie 4183 zł. w. a z pn. odbędzie się w gmachu tutejszego c. k. sądu obwodowego w dniu 7 lipca 1881 o godzinie 10 rano przymusowa licytacyjna sprzedaż części dóbr Turże do Krystyny Bielańskiej i do masy krydalnej Karola Bielańskiego należących a to i niżej ceny wywołania pod następującemi warunkami:

Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa t. j. dla części Krystyny Bielańskiej własnych wyżej wymienionych pod a) w sumie 6095 zł. w. a. dla części pod b) w sumie 827 zł. 20 ct. w. a. zaś dla częś i Karola Bielańskiego wyżej pod c) wymienionej w sumie 639 zł. 80 ct. w. a.

Mający chęć kupienia obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadyum 10 prc. ceny wywołania t. j. dla części ad a) kwotę 610 zł. w. a., ad b) kwotę 83 zł. w. a. zaś ad c) kwotę 64 zł. w. a. w gotówce lub papierach wartościowych do lokacyi kapitałów pupilarnych z datnych, lub też w książeczkach kasy oszczędności miasta Sambora; wadyum nabywcy zatrzyma komisya licytacyjna wadya zaś innych licytantów zwróci tymże.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

O tem zawiadamia się wierzycieli hipotecznych z życia i miejsca pobytu niewiadomych Jana Turzańskiego i Maryannę Martyównę tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 10 grudnia 1879 z prawami swemi do tabuli krajowej weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca nie w czas lub wcale nie została doręczoną do rąk kuratora adw. Dra Kohna w Samborze i tym edyktem.

Sambor 20 kwietnia 1881.

(4124 2—3) **Edykt.**

L. 2027. Na zaspokojenie wierzytelności Rozalii Nagelstein 200 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie 15 lipca, 19 sierpnia i 23 września 1881 licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Franciszka Chyły własnej pod l. 248 na głęb. przedm. w Jarosławiu położonej.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny wywołania 1650 zł.

Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

C. k. sąd powiatowy.

Jarosław 26 marca 1881.

(4109 2—3) **Edykt.**

L. 6933. C. k sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Abę Brettschneider, iż w sprawie egzekucyjnej Chaima Ehrenberga przeciw niemu pto. 200 zł. w. a. z pn. ustanowiono dla niego kuratora ad actum w osobie adw. Dr. Weissteina.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol dnia 23 maja 1881.

(4192 2—3) **Edykt.**

L. 1479. W dniach 10 czerwca, 8 lipca 12 i sierpnia 1881 zawsze o godzinie 10 z rana odbędzie się na zaspokojenie sumy 3 zł. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż parceli ornej „Łanie" zwanej, nietabularnej pod l. k. 50 w Dubie powiatu Dolińskiego położonei, dłużniczki Magdy Mielnik własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Iwana Cybenczuka.

Cena szacunkowa 35 zł.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i ocenienia przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Rożniatów 26 kwietnia 1881.

(4244 2—3) **Edykt**

L. 23297. C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, iż celem zaspokojenia wywalczonej przez c. k. uprz. galic. akcyjny bank hipoteczny przeciw Markusowi Landau, Gittli Landau, Mendlowi Bierer i deklarowanym spadkobiercom Minczi Bierer pretensyi w kwotach:

a) 82 zł. 80 ct. a. w. z 6 prc. odsetkami od dnia 10 maja 1879 i ½ prc. prowizyi t. j. 41 ct. a. w.

b) 82 zł. 80 ct. a. w. z 6 prc. odsetkami od dnia 10 listopada 1879 i ½ prc. prowizyi t. j. 41 ct. a. w.

c) 1291 zł. 49 ct. a. w. z 7 prc. odsetkami od 10 maja 1880 tudzież kosztami podania do l. 23297/81 w kwocie 18 zł. 12 ct. a. w. odbędzie się w iymże sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 704²/₄ we Lwowie położonej, dłużników własnej, w dwóch terminach t. j 5go lipca i 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 w biurze l 12, w których to terminach realność tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną zostanie.

Wartość szacunkowa wynosi kwotę 6510 zł.

Wadyum 651 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny sprzedać się mającej realności przejrzeć lub odpisać można w tusądowej registraturze.

Lwów dnia 28 maja 1881.

(4125 2—3) **Edykt.**

L. 214. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 100 zł. w. a. z pn. dnia 16go sierpnia 1881 o godzinie 10tej rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod nk. 125 w Brzyskiej Woli położonej, wedle wykazu hipotecznego 149 solidarnego dłużnika Michała Rudaja własnej, na 200 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 15 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 31 marca 1881.

(4230 2—3) **Edykt.**

L. 9881. Dnia 20 czerwca, dnia 20 lipca, i dnia 24 sierpnia 1881, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k 307 i 403 w Borysławiu położonych, ciała tabularnego niestanowiących, Markusa i Zosi Kreisbergów własnych w sprawie Mojżesza Doppelt przeciw Markusowi i Zosi Kreisbergom o 1000 zł.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1145 zł. 80 ct.

Wadyum 114 zł 58 ct. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realności tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet niżej takowej sprzedane będą.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz dnia 11 maja 1881.

(4210 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3818. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 30 czerwca, 4 sierpnia, i 15 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż przymusowa gruntów pod l. kat. 82, 83, 84, 85, 86, 3441, 3637, 3867, 3874, 3875, 3878, 3879, 5473 i 5900 w Lisiatyczach położonych, wedle arkusza hipotecznego 131 Josla Fruchtera i małoletnich Salamona, Bendeta, Samuela, Abrahama i Eizyka Fruchterów własnych na rzecz Isaaka Friedmana w celu zaspokojenia kwoty 190 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 600 zł.

Zakład 60 zł. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Stryj dnia 18 kwietnia 1881.

(4190 2—3) **Edykt.**

L 1342. C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia Marcina Piskora z Białego Buru z miejsca pobytu niewiadomego, że pod dniem 9 marca 1881 l 1342 wniósł Chaskel Polimer pozew drobiazgowy o sumę 5 zł. 90 ct., że termin do rozprawy na ten pozew wyznaczony został na dzień 17 czerwca 1881 o godzinie 9 rano, i że dlań kuratorem ustanowiony został Wojciech Litwiński wójt z Białego Buru.

Radomyśl dnia 14 maja 1881.

(4209 2—3) **Edykt.**

L. 1290. C k Sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 228 zł. 77 ct. z 10% od 29 lutego 1871 przez c. k. uprzyw. Zakład Kredytowy Włościański we Lwowie wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 30 czerwca, 4 sierpnia, i 9 września 1881 każdokrotnie o godz. 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż dwóch trzecich (⅔) części realności dłużników Józefa i Józefy Morawskich własnych pod l. 14 w Maliczkowicach, położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 600 zł., zakład wynosi 60 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną, zostanie, — jednak tylko za taką cenę, która wierzytelności na niej ciężące w zupełności pokryje, a gdyby takowej nie uzyskano, ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 9 września 1881 o godz. 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 30 kwietnia 1881.

(3910 3—3) **Edykt.**

L. 302. C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie celem wydobycia pretensyi wekslowej Marka Sternheima odstąpionej Maryi Zitter w kwocie 18 zł. w. a. z. pn. przedsięweźmie egzekucyjną sprzedaż realności gruntowej pod l. k. 121 w Wiewiórce położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, oszacowanej na 760 zł. w. a., Jana Duszlaka własnej, dnia 1 lipca 1881 dnia 11 sierpnia 1881 i dnia 16 września 1881 zawsze o godzinie 10 rano, w tutejszo-sądowym gmachu. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi za, lub powyżej ceny, na trzecim i poniżej ceny szacunkowej; zakład wyn si 76 zł., bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Pilzno dnia 26 stycznia 1881.

(4129 3—3) **Edykt.**

L. 21705. C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia, że celem zaspokojenia sumy resztującej 3000 zł w. a. z pn. na rzecz p. Teodora Glixelliego odbędzie się w tymże sądzie przymusowa sprzedaż publiczna realności pod l. 846²/₂ we Lwowie wedle Dom 243 p. 121 n. 1 haer. Salamona Verkaufa własnej a to w dwóch terminach to jest dnia 5 lipca 1881 i dnia 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 4 po południu, na których to terminach realość ta tylko powyżej ceny szacunkowej, lub za takową sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi 27700 złr. wadyum zaś w kwocie 2770 zł. w. a. złożone być ma. Bliższe warunki licytacyjne akt ocenienia i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w w registraturze tegoż sądu.

Dla nieobjętej masy spadkowej śp. Katarzyny Dulka tudzież dla wierzycieli hipotecznych sumy 1800 zł. w. a., którzy do zabezpieczenia wadyum w kwocie 180 zł. w. a prawo mieć mogą z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, dla niewiadomej z miejsca pobytu Fanny Löwenstein nareszcie dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 10 maja 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do hipoteki realności pod l. 846²/₄ weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora adwokata Dr Manscha z substytucyą adwokata Dr. Dziubińskiego i o tem się tych wierzycieli niniejszym edyktem zawiadamia.

Lwów dnia 21 maja 1881.

(4140 3—3) **Edykt.**

L. 4485. Uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 12 maja 1871 l. 5913 Stanisław Kot z Oleśnicy uznany został marnotrawcą.

Kuratora dodano mu w osobie Marcina Skrzyniarza.

C. k. Sąd powiatowy

Dąbrowa dnia 27 maja 1881.

(4137 3—3) **Edykt.**

L. 12827. C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że Dr Henryk Zathey c. k. notaryusz w Brodach reskryptem wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9 marca 1881 l. 3654 na podadę c. k. notaryusza w Stanisławowie dotychczasowe urzędowanie swe w Brodach z dniem 2 czerwca 1881 zamknąć ma, a dnia 9 czerwca 1881 urzędowanie jako notaryusz w Stanisławowie rozpoczyna.

Lwów dnia 24 maja 1881.

(3916 3—3) **Edykt.**

L. 19727. Lwowski c. k. sąd krajowy z powodu prośby Majera Wolfa Czoppa jako dzisiejszego właściciela realności l 520³/₄ we Lwowie de praes. 21 grudnia 1880 l. 57327, o wykreślenie sumy 30 zł. m. k. w stanie biernym tej realności jak Dom. 38 pag. 173 n. 11 i 15 on. na rzecz Wolfa Menkesa jako prawonabywcy Mojżesza Pepes prenotowanej, a względnie o zarządzenie w tym przedmiocie rozprawy w §. 45 ust. hip. unormowanej, ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wolfa Menkesa i tegoż nieznanych spadkobierców, kuratora ad actum w os bie p. adw. Dra Standa i o tem nieobecnych przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się zawiadamia.

Lwów 14 maja 1881,

(4130 3—3) **Edykt.**

L. 20303 C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Ignacego Kohmanna, iż po zmarłej we Lwowie dnia 9 listopada 1880 Maryi Kohmann postępowanie spadkowe na podstawie testamentu z dnia 9 listopada 1880 wdrożono, i że dla niego celem doręczenia mu uchwały z dnia 19 marca 1881 l. 12233 w tej sprawie spadkowej zapadłej, kurator w osobie adw. Dra Bobownika z zastępstwem adw. Dra Tilla ustanowiony został, o czem się jego niniejszem zawiadamia.

Lwów 21 maja 1881.

(4122 3—3) **Edykt.**

L. 13241. C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że dnia 16 sierpnia b. r. 16 września b. r. 17 października b. r. o godzinie 11 rano, nastąpi licytacya nietabularnej realności masy leżącej Kuby Franciszka własnej l. k 133 w Nowosiółce położonej, na 105 zł. w. a. oszacowanej, celem ściągnięcia pretensyi Altera Goldappera w kwocie 60 zł. w. a. z pn. pod warunkami, które razem z aktem opisania i oszacowania wolno przejrzeć w t. s. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Buczacz dnia 1 marca 1881.

(4112 3—3) **Dekret.**

L. 1645. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie w sprawie egzekucyjnej Szymona Berla Messera przeciw Iwanowi Michalec pto. 140 zł. w. a. z powodu dozwolonej tusądową uchwałą z dnia 14 marca 1881 l. 1645, publicznej przymusowej sprzedaży realności pod l. k. 67 w Dąbrowie, ustanawia pana kuratorem dla niewiadomych wierzycieli, którym możliwie przysługuje prawo zastawu na realności powyżej wspomnionej z poleceniem, byś praw ich sumiennie i stosownie do istniejących przepisów bronił.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 14 marca 1881

(3905 3—3) **Edykt.**

L. 1473. C k. sąd powiatowy w Niepołomicach celem zaspokojenia kapitału dłużnego w kwocie 150 zł. w. a. z pn. prowadzi na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. kons. 199 w Niepołomicach położonej, a własność tabularną dłużników Jana i Maryanny Chmurów tudzież Pawła i Magdaleny Nazimków stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych mianowicie: dnia 16 sierpnia, dnia 15 września, i dnia 17 października 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 300 zł w. a.

Wadyum zaś 30 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice dnia 23 kwietnia 1881.

(4138 3—3) **Edykt.**

L. 13389 Eugeniusz Kuryłowicz reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21 lipca 1880 l. 10612 c. k. notaryuszem w Starem mieście mianowany złożył dnia 24 maja 1881 przysięgę służbową co się w myśl §. 16 dro. not. do powszechnej podaje wiadomości.

Lwów dnia 31 maja 1881.

(4077 3—3) **Edykt**

L. 21701. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Józefę Kopystyńską, iż przeciw niej wniósł Feiwel Połturak w dniu 31 sierpnia 1880 l. 39973 prośbę o egzekucyjną intabulacyę sumy 2500 zł. w. a. z. pn. w stanie biernym wedle Dom. 431 p. 205 i 206 n. 11 i 12 haer. Józefy Kopystyńskiej własnej, połowy dóbr Załucze, Wierzbówka i sekwestracyę dochodów tejże, wskutek czego ts. uchwała z dnia 10 września 1880 l. 39973 wydaną została.

Gdy miejsce pobytu Józefy Kopystyńskiej jest niewiadomem, ustanowił sąd dla niej do zastępowania jej w tej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adwokata Dr. Bodeka z substytucyą adwokata Dr. O. Standa, z którym to kuratorem sprawa ta wedle obowiązujących ustaw przeprowadzoną będzie i któremu rzeczoną uchwałę doręcza się

Wzywamy przeto Józefę Kopystyńską, ażeby ustanowionemu dlań kuratorowi co do obrony swej informacyi udzieliła, lub innego pełnomocnika ustanowiła i stosownych środków celem obrony swej wcześnie użyła, gdyż wynikłe z zaniedbania dla niej szkodliwe skutki, sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów 21 maja 1881.

(3996) **Ogłoszenie.**

L. 4424. Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że do rejestru stowarzyszeń wpisaną została firma: Mieszczańskie towarzystwo zaliczkowe w Drohobyczu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką Przedsiębiorstwo to polega na statucie z dnia 20 Marca 1881 a przedmiotem onego jest dostarczanie członkom onego na umiarkowany procent gotowych pieniędzy, potrzebnych tymże do obrotu w gospodarstwie lub rzemiośle, zapomocą wspólnego kredytu wszystkich członków, dalej utworzenie Funduszu podupadłych członków towarzystwa, tychże wdów i sierot oraz założenie osobnego: „Mieszczańskiego Towarzystwa bratniej pomocy“ czas istnienia tej spółki jest nieograniczonym

Udział każdego członka wynosi 20 zł. w. a., a takowy na raz albo w miesięcznych ratach najmniej 50 ct. w. a., wynoszących może być wpłaconym.

Sambor 11 maja 1881.

(3979 3—3) **Edykt.**

L. 3301. Sokalski c. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Herscha Adlera, że przeciw niemu Matwij Knysz o zapłacenie 24 zł. 88 ct. pozew tu wniósł, który kuratorowi adwokatowi Dr. Filipowskiemu doręczono. Do rozprawy termin na 28 czerwca 1881 o godzinie 9 rano wyznaczono. Rzecza pozwanego jest kuratora poinformować, lub innego zastępcę ustanowić. Sokal 6 maja 1881

(3994) **Ogłoszenie.**

L. 12181. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisać w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie towarzystwa zaliczkowego w Biały, iż na zgromadzeniu ogólnem odbytem dnia 24 kwietnia 1881 na przeciąg trzechletni wybrani zostali: Józef Szporek jako Dyrektor kasy i Wincenty Kolarzik jako Dyrektor kontroli, którzy w imieniu Towarzystwa następnie podpisywać będą: Józef Szporek, W. Kolarzik.

Zarazem poleca wykreślenie z rejestru przy firmie tegoż Towarzystwa b. Dyrektora kasy Ludwika Chrapczyńskiego i b. Dyrektora kontroli Józefa Czerniewicza.

Kraków 20 maja 1881.

(3936) **Edykt**

L. 1656. Łukasz Ziniuk gospodarz z Wierzbowca został uznanym sądownie marnotrawcą w kuratelę wziętym i dla niego Sydor Knysz gospodarz z Wierzbowca kuratorem ustanowiony.

C. k. sąd powiatowy.

Budzanów dnia 25 kwietnia 1881.

(4082) **Ogłoszenie.**

L. 12516. C k. sąd krajowy karny, jako sąd prasowy w Krakowie wskutek wniosku c k. prokuratoryi państwa z 30 maja 1881 l. 7423 w sprawie konfiskaty czasopisma „Krakowianin Nr. 7 Kraków dnia 28 maja 1881. Rok I“ orzeka:

Treść artykułu wstępnego w czasopiśmie „Krakowianin Nr. 7 Kraków dnia 28 maja 1881. Rok I.“ pod napisem: „Stare dzieci—złośliwe“, rozpoczynający się od wyrazów: „Parlament rakuski“, a kończący się wyrazami: „Kto w większości“ z podpisem: „T. S.“ mieści w sobie znamiona występku z § 491, 493 k. k. i z art V ustawy z 17 grudnia 1862 Nr 8 Dz. P. P. z r. 1863.

2. Zarządzoną konfiskatę całego nakładu powyższego numeru tego czasopisma zatwierdza się

3. Dalsze rozpowszechnianie tego artykułu się zabrania i zakaz ten w myśl §. 36 u. pras. się ogłasza.

4 Cały nakład czasopisma „Krakowianin Nr. 7 Kraków 28 maja 1881. Rok I“ po prawomocności niniejszego orzeczenia będzie zniszczonym.

C. k. sąd krajowy karny.

Kraków 1 czerwca 1881.

(3997 **Ogłoszenie.**

L 3477. Samborski c k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy podaje do wiadomości, że na walnem zgromadzeniu Towarzystwa zaliczkowego w Stryju, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, odbytem na dniu 6 marca b. r. na miejsce ustępującej dotychczasowej dyrekcyi rzeczonego stowarzyszenia, z której tylko dyrektor pan Ludwik Göttinger na posadzie swojej pozostaje, wybrani zostali p. p. Włodzimierz Puzyna zastępcą dyrektora, Zygmunt Rzewuski kasyerem, Jan Manastelski zastępcą kasyera, Jan Mierczuk kontrolorem, zaś Antoni Sokołowski, zastępcą tegoż i wybór ten przyjęli.

Sambor dnia 3 maja 1881.

(3903 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3193 W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 13 czerwca, 15 lipca 16 sierpnia 1881 o godzinie 10tej przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Macieja i Maryanny Krywultów w ilości 150 złr z pn. przymusowa sprzedaż realności Józefa Kopaczki pod l. 46 w Straconce w powiecie Bialskim położonej.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł. poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 30 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Jan Ehrler.

Biała dnia 10 kwietnia 1881.

(3999) **Edykt**

L 6086. Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że do rejestru handlowego dla firm spółkowych wpisaną została firma „Schreiber &. Tillemann“, Zasadą takowej jest umowa między Schulimem Schreier i Wolfem Tillemann kupcami z Drohobycza; a przedmiot takowej interesa agencyjne i komisyjne jakie począwszy od 1go marca b r. prowadzą w spółce Rzeczoną firmę podpisuje jeden z posiadaczy takowej wyżej rzeczonych w ten sposób, że pod stampilią z napisem firmy przyłoży swe nazwisko.

Sambor 10 maja 1881.

(3964) **Ogłoszenie.**

L. 8154 W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł: na mocy § §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść artykułu umieszczonego w numerze 35 czasopisma „Diło“ z dnia 6/18 maja 1881 pod napisem: „Witpowid hr. Taaffe na interpelacyi posła Kowalskoho“ w ustępie od słów: „Se jest ciła witpowid“ do słów: „obowiazuie czy nie“ zawiera znamiona występku z § 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 23 maja 1881.

(4116) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1881, Z. 13550, die Weiterverbreitung der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Nova doba“ Nr. 31 vom 27 April 1881 wegen des Artikels „Viden, 22 dubna“ nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1881, Z 13625, die Weiterverbreitung der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Vorbote“ Nr. 17 vom 23 April 1881 wegen des Artikels „Die internationale Socialistenhetze und die Presse“ nach den §§ 63 und 305 St. G., wegen des Artikels „Kreuzige, kreuzige“ nach den §§ 302 und 305 St. G., dann wegen des Artikels „Aus Paris geht die efreuliche Nachricht“, „Obgleich die Theilnehmer an dem Attentate“ und „Die letzten Worte“ nach § 305 St. G. verboten.

(4148) **Erkenntniß.**

Das k. k. Ministerium des Innern hat unter dem 26 Mai 1881, Z. 2458/M. I, der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Vorbote“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen

(4223) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr 8 der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Gegenwart“ ddo 29 Mai 1881 in dem darin unter der Aufschrift: „Die neueste Proclamation der Nihilisten“ enthaltenen Aufsatze in der Stelle von „Es war leicht“ bis „Ueberzeugung“, sowie in dem darin unter der Aufschrift „Das Programm der Russischen Volkspartei“ enthaltenen Aufsatze in seiner ganzen Anlange und einzelnen darin befindlichen Stellen das Vergehen nach § 305 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 1 Juni 1881.

Weittenhiller m. p.

Dr. Burckhard m. p.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1881, Z. 13749, die Weiterverbreitung der von A. Pilz in Wien herausgegebenen, in der Buchdruckerei von Alex Czéh in Ung-Altenburg gedruckten Brochure „Seiner k. k. apostol. Majestät“ nach Art. VIII des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 20 und 24 Mai 1881, ZZ 3126 und 3236 Stff., die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Rip“ Nr. 10 vom 15 Mai 1881 wegen des Artikels „Ze soudni sine“ nach § 305 St. G., dann der „Lobositzer Zeitung“ Nr. 20 vom 30 Mai 1881 wegen des Artikels „Nieder mit dem obersten Gerichtshofe“ nach § 300 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Salzburg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 April 1881, Z 2861 Stff., die Weiterverbreitung der Flugschrift „Stiebers Verdruß“ nach § 36 Preßg und § 493 St. P. O. verboten.

(3904 3—3) **Edykt**

L. 1860. C. k. sąd powiatowy w Brodach ustanawia dla masy spadkowej Małki Seidel kuratorem adwokata krajowego pana Dr. Weissteina, któremu t. s uchwałę z dnia 2 listopada 1877 l. 10151 zawiadamiającą o dozwolonej egzekucyjnej intabulacyi prawa zastawu dla pretensyi funduszu indemnizacyjnego w stanie biernym realności pod l. tab. 10 w Brodach doręczono.

Brody dnia 30 czerwca 1880.

(3874 3—3) **Edykt.**

L. 3927. C. k. sąd powiatowy Pilzneński przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy gospodarstwa pod l. 8/8 w Dąbiu położonego, nieobjętej masy Michała Kurdrzała własnego dnia 30 czerwca, dnia 4 sierpnia, i dnia 30 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensyi Dawida Kohna z Radomyśla w kwocie 38 zł. w. a z pn.

Cena wywołania 486 zł. 31 ct

Wadyum 48 zł. 63 ct.

Warunki licytacyjne, protokoły zastawniczego opisania i oszacowania, przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Pilzno dnia 10 listopada 1880.

(4156 1—3) **Edykt.**

L. 11981. C. k. Sąd powiatowy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 85 zł. w. a. z pn. od Agniszki Langrowej i św. Józefa Langra a względnie jego spadkobierców, Maryanny, Małgorzaty i Józefa Langrów Hirszowi Leibowi dw. im. Staplerowi należącejsię, odbędzie się w dniach 4 lipca 25 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu sądowym publiczna licytacya domu ze stodołą, dwoma ogródkami i placu w przestrzeni 400□ sążni, — na Poczekanej ad Ciężkowice pod l. 209 położonego, przedmiotem ksiąg gruntowych niebędącego, dłużników własnego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 300 zł.

Wadyum wynosi 30 zł. w. a.

Na obydwu terminach poniżej ceny szacunkowej nie będzie sprzedaną. — Resztę warunków licytacyjnych, oraz akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze. O czem osoby interesowane, niewiadomi wierzyciele i ci którymby ts. rezolucya z niniejszej daty i liczby sprzedaż egzekucyjną wspomnionej nieruchomości rozpisująca z jakiegobądź powodu doręczoną być niemogła do rąk ustanowionego dla nich kuratora w osobie tutejszego Adw. dr p. Grudzińskiego i przez niniejszy edykt zawiadomienie otrzymują.

Chrzanów dnia 30 stycznia 1881.

(4200 1—3) **Edykt.**

L. 4975. C k. sąd powiatowy miejsko deleg. dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że w drodze egzekucyi prawomocnej ugody sądowej z dnia 20 grudnia 1876 l. 31644 i na zasadzie cessyi z daty Kraków 9 lipca 1878 w celu zaspokojenia z ugody tej pochodzącej resztującej należytości w kwocie 120 zł. z procentem zwłoki po 6 pr. od d nia 24 czerwca 1878, przyznanemi już kosztami 5 zł. 62 ct. 7 zł. 40 ct. 4 zł. 90 ct. 6 zł. 90 ct 11 zł. 3 zł i 5 zł. 74 ct. tudzież kosztami obecnego podania w kwocie 26 zł. 37 ct. się przyznającemi na rzecz Józefa Lippla w Krakowie odbędzie się w tymże sądzie publiczna licytacya 35/96 realności pod l. 14 w Kantorowicach położonej w trzech terminach t. j. dnia 30 czerwca, 2 sierpnia, i 30 sierpnia 1881, każdym razem o godz nie 10 rano.

Przedmiotem licytacyi jest 35/96 części realności pod l. 14 w Kantorowicach położoną, na 579 zł. 67 ct. w. a. oszacowana.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową poniżej której na pierwszych trzech terminach rzeczone 35/96 części realności tylko za lub powyżej ceny wywołania sprzedane będą. Jeżeliby takowe na pierwszych trzech terminach sprzedane nie zostały wyznaczony zostaje termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na dzień 29 września 1881 o godz. 10 rano poczem rzeczone 35/96 części realności l. 14 w Kantorowicach na wyznaczyć się mającym jednym terminie według tych lżejszych warunków sprzedane zostaną.

Każdy przystępujący do licytacyi winien jest przed rozpoczęciem tejże złożyć jako wadyum na zabezpieczenie ścisłego wypełnienia warunków licytacyi dziesiątą część ceny wywołania t. j. sumę 57 zł. w gotówce lub książeczce kasy Oszczędności miasta Krakowa.

Kuratorem dla wierzycieli z miejsca pobytu i nazwiska niewiadomych ustanowionym zostaje adwokat Dr. Roman Jakubowski z substytucyą adw. Dra Trojnalskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts registraturze.

Kraków 30 kwietnia 1881.

(4241 1—3) **Edykt.**

L 4717. C. k. sąd powiatowy w Krakowcu przeprowadzi w dniach 30 czerwca, 29 lipca i 30 sierpnia 1881 każdym razem o 10 rano celem wydobycia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 89 złr 19 ct w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności pod l. k. 14/8 w Lubieniach leżącej masy dłużników F. ski i Wasyla Feduniów własnej nietabularnej.

Na pierwszych terminach realność ta będzie sprzedaną za lub wyżej ceny wywołania 200 zł. w. a. a na trzecim terminie także niżej tej ceny.

Wadyum 20 złr.

Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Krakowiec dnia 31 grudnia 1880.

(4194 1—3) **Obwieszczenie.**

L 27984. W skutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17 maja 1881 l. 7489 podaje c. k. Namiestnictwo do publicznej wiadomości następujący spis nadesłanych w r. 1879 i 1880 z zagranicy i w c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych przechowanych „Metryk śmierci" tych austryackich poddanych, których przynależność nie może być sprawdzoną:

1. Müller M rya, kucharka, 59 lat, według podania rodem z Wiednia, przynależna do Gorycyi, córka Krzysztofa i Elżbiety Prucker, wdowy po Janie Dr. Apps, umarła 12 sierpnia 1875 w Wenecyi. Metryka śmierci cywilnego urzędu stanu w Wenecyi z 13 sierpnia 1875 Nr. 1163/Serya I. Bd III. część I. L. M 17268/z 1878.

2. Bärtl Jan Karol Józef urodzony w Weimarze, katolik, syn nieślubny Antoniny Stefani Bärtl rzekomo z Wiednia, umarł 28 listopada 1877 licząc 19 dni w Weimarze (w wielkiem księstwie Sasko-Weimar-Eisenach). Metryka śmierci urzędnika stanu w Weimarze z 1 grudnia 1877 Nr. 314 (L. M. 1964 z r. 1879).

3. Goldenberg Izaak, urodzony w r. 1842 w Konsantynopolu, wyznania mojżeszowego, stanu wolnego, rzekomo do Wiednia przynależny, syn Kalmara Goldenberga i Reginy urodzonej Weinberg, zmarł 21 lipca 1877 w Manili. Przedłożone przez c. k. konzula w Manili poświadczenie tamtejszego Dr. P. Parmentiera z 24 lipca 1877 (L. M. 10774 (1879)

4. Zuppina Franciszek, 30 lat mający, stanu wolnego, rzekomo ze Lwowa, syn Kazimierza i Anny Zuppiny, zmarł 15 lipca 1875 w Rzymie. Metryka śmierci cywilnego urzędu stanu w Rzymie z 21go lipca 1875 Nr. 1231/vol. 2 (D) (L. M. 695 z r. 1879).

5. Bonicih (Bonicich) Antonia, zarobnica, 22 lat, stanu wolnego, rzekomo z Tryestu, córka Markusa Bonicih i Antonii Dubiola, zmarła 15 marca 1880 w szpitalu w Luce. Metryka śmierci cywilnego urzędu stanu w Luce Nr. 125/część II. (L. M. 20095 z r. 1880).

6. Filo Jan. wałęsający się handlarz łapkami na myszy, liczący około 30 tat, niewiadomej przynależności, wedle podania z Dalmacyi zmarł 16 maja 1879 w domu zajezdnym w Ellinge w Danii. Wyciąg z księgi kościelnej w Ellinge parafii Skiellerass z 15 czerwca 1879 (M. L. 14294/80).

7. Lorenzini Jan Baptysta brigadier, liczący około 50 lat, stanu wolnego, według podania rodem z Chirrola w Tyrolu a przynależny do Tryentu, syn Jana Lorenzini i Dominiki Armanii zmarł 21go marca 1880 w miejscu swego zamieszkania w Wenecyi. Metryka śmierci cywilnego urzędu stanu z 23go marca 1880 Nr. 681/część I. tom. II. (M. L 18394/80).

O tem uwiadamia się strony interesowane, któreby potrzebowały powyższych metryk śmierci do udowodnienia swych możliwych pretensyj prawnych z oznajmieniem, iż celem otrzymania tychże dokumentów zgłosić się mają pisemnie w c. k Namiestnictwie z dowodem kompetencyi do podniesienia takowych.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 30 maja 1881.

(4159 1—3) **Edikt.**

Z. 12201. Beim k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird am 28 Juni 1881, 12 Juli 1881 und 27 Juli 1881 jedesmal um 10 Uhr V. M. die exekutive öffentliche Feilbiethung der sub CNr. 23 in Wierzchnia Kałuszer Bezirkes gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden dem Wasyl Melnik gehörigen Realität zur Hereinbringung der Wechselforderung des Nechemze Mülhstein im Betrage von 322 fl. ö. W. sNG. vorgenommen werden.

Den Ausrufspreis bildet der Schätzungswerth von 1635 fl unter welchem die obige Realität erst beim 3 Termine veräußert werden kann.

Das Vadium beträgt 163 fl. 50 kr. ö. W.

Für unbekannte, und diejenigen Gläubiger, denen der Feilbiethungsbescheid vor dem 1ten Termine nicht zugestellt werden könnte, wird Mikołaj Ostapowicz zum Curator ernannt.

Der Schätzungsakt, und die sonstigen Feilbiethungsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen und abschriftlich behoben werden

K. k. Bezirksgericht.
Kałusz 30 Dezember 1880.

(4061 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1097. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że celem wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 112 zł. 71 ct. w. a. z pro centem po 12 prc. od dnia 22 października 1875 bieżącym i 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 4 zł 67 ct i 3 zł. ct. 96 a. w. w dniach 1 lipca 1881, 5 sierpnia 1881 i 2 września 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 137 w Staremmieście położonej, pozwanego Bazylego Senety własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de praes. 31go maja 1869 l. 2966 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.
Staremiasto 20 maja 1879.

(3929 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 54. W dniach 17 czerwca, 6 sierpnia i 15 września 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Matwija i Paraski Fenyn własnej, pod l. k. 73/72 w Rungurach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 11 stycznia 1872 l. 992 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie 10 rat po 6 zł. i resztującego kapitału 76 zł 4 ct. w. a. z pn. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez oszacowanie sądowe wydobyta kwota 380 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 38 zł. w. a.

Przy powyższych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zestawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy
Peczeniżyn 20 stycznia 1881.

(4128 2—3) **Edykt.**

L. 21705. C. k. sąd krajowy we Lwowie oznajmia, że celem zaspokojenia sumy resztującej 3000 zł. w. a. z pn. na rzecz p. Teodora Glixellego odbędzie się w tymże sądzie przymusowa sprzedaż publiczna realności pod l. 736²/₄ we Lwowie, wedle dom. 222 pag. 25 n. 1 haer. Salomona Versaufa własnej, a to w dwóch terminach tj. dnia 5 lipca i dnia 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana, na których to terminach realność ta powyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi 31480 zł.

Wadyum zaś w kwocie 3150 zł. złożone być ma.

Bliższe warunki licytacyjne, akt oceniania i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w registraturze tegoż sądu.

Dla nieobjętej masy spadkowej śp. Katarzyny Dulka, tudzież dla niewiadomych z imienia i nazwiska wierzycieli hipotecznych sumy 1800 zł. w. a., którzy do zabezpieczenia wadyum w kwocie 180 zł. w. a. prawo mieć mogą, dalej dla niewiadomej z miejsca pobytu Joanny Löwenstein nareszcie dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 10 maja 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do hipotki realności pod l. 736²/₄ weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora Dr. Manscha ze substytucyą Dr. Dziubińskiego i o tem się tych wierzycieli niniejszym edyktem zawiadamia.

Lwów dnia 21 maja 1881.

(3619 2—3) **Edykt.**

L. 2936. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że wedle podania Natana Eincigera zginąć mu miały dnia 26 grudnia 1880 na stępujące dokumenta:

A) trzy kwity wystawione przez tutejszą c. k. komendę rezerwową 20 pułku piechoty na dostarczona przez Natana Eincigera słomę, a mianowicie:

a) kwit z daty 30 listopada 1880 na dostarczone 90 porcyi słomy za czas od 1 po 10 grudnia 1880.

b) kwit z daty 10 grudnia 1880 na dostarczone 90 porcyi słomy za czas od 11 do 20 g udnia 1880

c) kwit z daty 20 grudnia 1880 na dostarczenie 99 porcyi słomy za czas od 21 do 31 grudnia 1880.

B) dwa kwity tutejszej c. k. komendy rezerwowej 20 pułku piechoty na dostarczone drzewo.

a) kwit z 30 listopada 1880 na dostarczone 46¹/₂ kubicznych metrów miękiego opałowego drzewa za czas od 1 do 15 grudnia 1880.

b) kwit z 15 grudnia 1880 na dostarczone 33¹/₄ kubicznych metrów takiegoż drzewa za czas od 16 do 31 grudnia 1880.

C) kwit wystawiony przez zarząd tutejszego wojskowego szpitala z 23 grudnia 1880 na dostarczone 16 kubicznych metrów twardego opałowego drzewa dla tutejszego szpitalu wojskowego za czas, od 1 do 31 grudnia 1880.

W skutek prośby Natana Eincigera wzywa się w myśl §. 202 post. sąd. tego, w którego ręku te dokumenta się znajdowały, by w ciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu takowe tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż w razie przeciwnym dokumenta powyższe za amortyzowane uznane zostaną.

Nowy Sącz 13 kwietnia 1881.

(4231 2—3) **Edykt.**

L. 2914. C. k. sąd powiatowy w Rohatynie uwiadamia, że na zaspok jenie 50 złr. z pn. przymusowa sprzedaż prawa dłużnika Mojżesza Schwellera do obowiązku Franciszki Pomazańskiej, kaucyę 3000 zł. po upływie dzierżawy stosownie do ustępów 5 i 17 kontraktu dzierżawy zwrócić, w razie zaś niezwrócenia kaucyi tej dzierżawy dóbr Czercza dalej po koniec kwietnia 1869 wykonywać i czynsz dzierżawny kaucyą tą skonpensować na dobrach Czercza w stanie biernym tychże dóbr wedle dom 427 p 54 57 n. 120 i 123 on. zahipotekowanych w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz p. Bolesława Wierzchlejskiego dnia 22 czerwca, 7 lipca i 21 lipca 1881 każdym razem o godz. 11 przed południem z tem przedsięwzięta zostanie, że na pierwszych dwóch terminach pretensya ta tylko za cenę wywołania 3000 zł. lub wyżej tejże zaś na trzecim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie, wadyum wynosi 10% ceny wywołania.

Resztę warunków, tudzież ekstrakt tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rohatyn dnia 2 czerwca 1881.

(4212 2—3) **Obwieszczenie.**

L 1651. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej, wiadomości że w dniu 30 czerwca, 4 sierpnia, i 15 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż całej realności pod l. k. 36 wedle Tom XX. pag. 287 i 289 i połowy realności pod l. k. 66 w Brygidynie wedle Dom. XIX pag. 94 i 96 położonych Jakóba Mecka własnych na rzecz Estery Brandler pto 386 zł. w. a

Cena wywołania 2025 zł. w. a.

Zakład 205 zł. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Stryj dnia 10 kwietnia 1881.

L. 5342. (4232 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela filologii klasycznej z językiem wykładowym ruskim w c. k. gimnazyum akademickiem we Lwowie.

Do posady tej przywiązaną jest płaca etatowa z dodatkami pięcioletnimi, tudzież dodatek aktywalny w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 i z dnia 15 kwietnia 1873.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje należycie udokumentowane podania do Prezydyum Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem swej przełożonej władzy najpóźniej do dnia 12 lipca b. r.

Z krajowej Rady szkolnej.
Lwów dnia 31 maja 1881.

(4191 2—3) **Edykt.**

L. 863. W dniach 28 czerwca, 2 sierpnia, 30 sierpnia 1881 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie na rzecz Teofili Dusza prawonabywczyni Stanisława Orszulskiego publiczna przymusowa sprzedaż części gruntu pod l. 30 w Dulczy małej położonego w objętości 4 morgów z domem mieszkalnym jako też budynków na gruncie pod l. 46 wystawionych Walentego Bielata i nieobjętej masy spadkowej Katarzyny Bielat własnych.

Cena szacunkowa wynosi 315 zł. wadyum 31 zł. 50 ct.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C k. Sąd powiatowy.
Radomyśl dnia 4 kwietnia 1881.

(4166 3—3) L. 4686/pr.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia kilku posad sekretarzy powiatowych w randze X klasy, tudzież kancelistów Namiestnictwa w randze XI klasy rozpisuje się niniejszem konkurs do 10 lipca b. r.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do prezydyum c. k. Namiestnictwa

Pomienione posady nadane zostaną w myśl ustawy państwowej z dnia 19 kwietnia 1872 n. 60 dz pr. p. przed wszystkimi innymi należycie ukwalifikowanym wysłużonym podoficerom, zaopatrzonym certyfikatami, w razie, jeżeliby o nie nie kompetowali urzędnicy, będący w czynnej służbie lub też kwiescenci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

Z prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 2 czerwca 1881.

(3828 3—3) **Edykt.**

L. 868. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w Lwowie pto. 485 zł. 48 ct. w. a. z pn. dnia 15 lipca, 16 sierpnia i 20 września 1881, każdym raz m o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 184 i 242 w Sarzynie położonej, Jana Kamińskiego własnej, na 2.400 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 240 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajs 31 marca 1881.

(3942 3—3) **Edykt.** L. 4636.

Sokalski c. k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Salamona Steinbacha w ilości 182 zł. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużników nieobjętej masy spadkowej Jana Paszko i Agnieszki Paszko, ciało hipoteczne stanowiącej na 540 zł. ocenionej realności pod l. 67 w Sokalu na dzień 4 lipca 1881 od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym. Poręczne 54 zł.

W tym terminie nabyć można realność tę nawet poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Sokal dnia 3 maja 1881.

(4096 3—3) **Edykt.**

L. 2902. Dnia 22 czerwca, dnia 1 sierpnia i dnia 5 września 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 37 w Woli błażowskiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Salamona Freund przeciw Wasylowi Mazur pto. 200 zł. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 240 zł.

Wadyum 24 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie. Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Sambor dnia 30 marca 1881.

(3934 3—3) **Edykt.**

L. 2421. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza niniejszem, że według podania Magdaleny Ciura z Chmielnika mąż jej Kazimierz Ciura miał służyć w wojsku przy 169 morawsko-szląskiej dywizyi transportów wojennych aż do 28 czerwca 1849, zkąd dnia 29 czerwca 1849 w czasie cholery oddany został jako chory do szpitala w Seminie i tam umarł.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby o życiu lub o okolicznościach śmierci tegoż Kazimierza Ciury jaką wiadomość mieli, by w przeciągu roku o tem albo kuratorowi Kazimierza Ciury adw. Dr. Alsowi, lub tut. sądowi donieśli.

Rzeszów 5 maja 1881.

(3953 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1312 C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Józefa Sali z Juszczyna w kwocie 21 zł. 50 ct z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 3 kawałków gruntu należących do $^1/_8$ zagrody „Kluskówki" pod l. 14 w Rabce położonej w trzech terminach dnia 4 lipca, 1 sierpnia i 29 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 10 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów dnia 14 maja 1881.

(3968 3—3) **Edykt.**

L. 2148. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia należących się galicyjskiemu akcyjnemu Bankowi hipotecznemu od Józefa i Gitli Packenträgrów sum 79 zł. 38 ct. a. w., 79 zł 38 ct. a. w. i 1113 zł. 76 ct. a. w. z ubocznemi należytościami odbędzie się w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie położonej przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l 147 w Złoczowie według księgi gruntowej Dom. XIV pag. 306 n. 21 haer. do dłużników Józefa i Gitli Packäntregerów należącej, w terminach dnia 4 lipca, dnia 1 sierpnia i 5 września 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem, na których to terminach rzeczona realność poniżej ceny szacunkowej 2800 zł. a. w. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 300 zł. a. w.

Bliższe warunki sprzedaży przejrzeć można w registraturze tutejszego c. k. sądu obwodowego.

Dla wszystkich wierzycieli hipotecznych położonej pod l. 147 w Złoczowie realności, którzyby po dniu 20 lutego 1881 hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała z dnia 30 kwietnia 1881 l. 2148 z rozpisaniem licytacyi tej realności lub jaka późniejsza uchwała w tej sprawie wcale lub też w swoim czasie nie mogła być doręczona ustanawia się kuratorem p. adwokata dra Mijskowskiego ze zastępstwem przez p. adwokata dra Billeta. Złoczów 30 kwietnia 1881.

(3864 3—3) **Edykt.**

L. 1961. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy uwiadamia Jana Witwickiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego lub tegoż z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, że Ludwik Szawławski dnia 15 lutego 1881, l 1961 przeciw niemu pozew o wykreślenie stanu biernego dóbr Przewłoka, Zalesie, Dubno vel Dubienko i Welesniów sumy 30 000 złp. w rossyjskiej monecie srebrnej czyli 7.500 m. k. z pn. względnie pozostałej po zapłaceniu kwot 1.765 zł. 53 ct. m k. 2 896 zł. 31 ct m. k. reszty tej sumy wniósł, na który do wniesienia pisemnej obrony termin 90 dniowy wyznaczono, a dla niego lub dla jego spadkobierców kuratora w osobie adwokata dra Eminowicza z substytucyą adw. dra Szydłowskiego ustanowiono, i temuż kuratorowi pozew z allegatami doręczono.

Wzywa się zatem Jana Witwickiego lub tegoż spadkobierców, aby wcześnie przed powyższym terminem kuratorowi wszelkie środki do obrony dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki, sami sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów 19 lutego 1881.

(3927 3—3) **Obwieszczenie.** L. 8628.

W dniac 17 czerwca, 6 sierpnia i 15 września 1881, każdym razem razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Fedora i Maryi Gredzuków własnej, pod l. k. 225 i 183 w Jabłonowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 9 września 1873 l. 7790 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości w kwocie 250 zł. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez oceniение sądowe wydobyta kwota 590 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 59 zł. w. a.

Przy powyższych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 30 grudnia 1880.

(4050 3—3) **Obwieszczenie**

L. 5526. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności Abla Landesberga w kwocie 11000 zł. w. a. z pn. przymusową publiczną sprzedaż w Husiatyńskim okręgu sądowym położonych do dłużniczki Julii hr. Ostrorogowej należących dóbr Samołaskowce w dwóch terminach 9 sierpnia 1881 i 9 września 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana z tem, że dobra te w wyznaczonych terminach tylko za cenę wywołania w kwocie 134303 zł. 45 c. W A lub wyżej tejże sprzedane będą. Na wypadek nieuzyskania tej ceny wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na 9 września 1881 o godzinie 4 po południu.

Wadyum 13500 złr.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tem uwiadamia się wiadomych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych a wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych Aleksandra Raciborskiego, Sabinę Samueli i R. Laude, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 6 czerwca 1880 na tych dobrach prawo zastawu uzyskali, albo którymby obecna uchwała licytacyjna lub też dalsze w tej sprawie zapaść mające uchwały w czas lub wcale doręczonemi być nie mogły do rąk w osobie adwokata D. Glogiera z substytucyą p adwokata D. Kwiatkowskiego ustanowionego kuratora.

Tarnopol 2 maja 1881.

(3977 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3368 Niniejszem powiadamia się z miejsca pobytu i z życia niewiadomych Oskara, Bronisławę i Stanisława Tinzów względnie tychże prawnych sukcesorów, iż Wiktorya Godek z Michałkowic pr. Morawskiej Ostrawie pod dniem 3 maja 1881 L. 3368 przeciw nim i Tekli 1 Romanowicz 2 śl bu Kozłowskiej wniosła pozew o wyeliminowanie summy 1500 zł. w. a. z tabelli płatniczej z 13 stycznia 1878 l. 6501 ustanowionej co do ceny kupna realności pod l. k. 56 w Krośnie w drodze publicznej licytacyi sprzedanej i o pomoc sądową prosiła, do rozprawy ustnej termin na dzień 23 sierpnia 1881 o 10 godzinie rano wyznaczony został, a pozew dla tychże doręczono ustanowionemu dla tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi w osobie Sabina Lewińskiego sekretarza Magistratu w Krośnie z substytucyą Franciszka Patlewicza w Krośnie któremu winni niewiadomi z miejsca pobytu i życia wszelkie dowody do obrony ich praw dostarczyć lub w sądzie się zgłosić lub innego zastępcę ustanowić i o tem wcześnie do sądu donieść, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypisać winni będą.

C. k. Sąd powiatowy

Krosno dnia 3 maja 1881.

(3947 3—3) **Edykt**

L. 5000. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie z należytościami dodatkowemi rozpisaną została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. k. 417 w Tarnowie na Strusinie położonej. — Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 4 lipca i 1 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 6120 zł. w. a., poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 612 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjny h nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 1 sierpnia 1881 godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzeciem terminie rozpisana zostanie.

Głosy nie becnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele, którzyby po dniu 31 marca 1881 do hipoteki realności pod l. k. 417 na Strusinie weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie odwokata dr. Gałeckiego z substytucyą adwokata dr. Brzeskiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie dnia 23 kwietnia 1881.

(3973 —3) **Edykt.**

L. 2392. Złoczowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego H. Lindnera czyli Lindera, że dla niego w sprawie Józefa Küttina przeciw niemu o zapłacenie należytości frachtowej 207 zł. 38 ct. adwokat Dr. Heyne ze substytucyą adwokata Dr. Billeta w celu doręczenia uchwały z dnia 13 lissopada 1880 L 9228 kuratorem ustanowiony został.

Złoczów 2 kwietnia 1881.

(3906 3—3) **Edykt.**

L. 1522. C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach prowadzi celem zaspokojenia kapitału dłużnego 200 zł. a względnie niespłaconej jeszcze kwoty 178 zł. 33 ct. z. pn. na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 105 w Niepołomicach położonej a własność tabularną dłużnika Jakuba Sokołowskiego stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 16 sierpnia, dnia 15 września 17 października 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania tej realności wynosi 350 zł w a. wadyum zaś 35 zł. w. a. resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tujszosądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Niepołomice dnia 23 kwietnia 1881.

(3867 3—3) **Edykt.**

L. 2607. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie z miejsca pobytu niewiadomej pani Kazimierze Katarzynie dw. im. z Gachów Łukasiewiczowej niniejszem wiadomo czyni, iż przeciw niej wniósł pan Dominik Kajetan dw. im. Łukasiewicz pod dniem 28 lutego 1881 do l. 2607 pozew, który do postępowania ustnego z terminem na dzień 7 lipca 1881 o godzinie 9tej z rana w biurze III t. s. zadekretowany i ustanowionemu dla niej kuratorowi panu Adwokatowi Dr. Szydłowskiemu, którego w razie przeszkody pan Adwokat Dr. Dwernicki zastąpić ma doręczonym został.

Wzywa się więc nieobecną panią Kazimierę Katarzynę dw. im. z Gachów Łukasiewiczową aby celem uczynienia Jej trzykrotny h przedstawień w myśl §. 104 ust. cyw. i Minist rozp. z dnia 31 grudnia 1868 l. 3 z u. s. i dalszej rozprawy w myśl dekretu nadwornego z dnia 19 sierpnia 1819 l. 1595 Z u. s. na wyznaczonym terminie w tutejszym sądzie osobiście się jawiła i potrzebne ku Jej obronie środki dowodowe albo tutejszemu sądowi albo wskazać się mającemu obranemu obrońcy swemu prawnemu albo też niniejszem ustanowionemu kuratorowi wcześnie udzieliła ile inaczej z tąd wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie sama przypisać będzie musiała.

Stanisławów 12 marca 1881.

(3908 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4291. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 27 czerwca 1881 począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. kons. 139 w Maziarni położonej stanowiącej ciało hipoteczne wykazem l. p. 62 objęte.

Zakład wynosi 10 złr. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 19 maja 1881.

(3907 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4292. C k sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniu 27 czerwca 1881 począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. kons. 32 w Maziarni położonej, ciało hipoteczne wykazem l. p. 86 objęte.

Zakład wynosi 35 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 19 maja 1881.

(4132 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 22410. W celu zabezpieczenia dostawy szutru w ilości 990 metrów sześciennych dla 65 do włącznie 87 kilometra traktu krakowskiego na rok 1882 i 1883, odbędzie się w dniu 20 czerwca 1881 w c. k. Starostwie lwowskim o godzinie 12 w południe, licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Cena fiskalna wynosi 2421 zł. 40 ct wal. austr.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w rzeczonem c. k. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty należycie ostemplowane i zaopatrzone w 5 prc. wadyum w powyższym terminie mogą być wniesione.

Oferty spóźnione lub nieułożone według przepisu, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 22 maja 1881.

(4114 3—3) **Edykt.**

L. 5401. W dniach 10 czerwca, 13 lipca i 12 sierpnia 1881, każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności Stefana Budorowicza w Berezowie niżnym pod l. k. 70 położonej, na zaspokojenie pretensyi Majera Hessla w kwocie 300 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 1500 złr.

Zakład 150 złr.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn dnia 22 lipca 1879.

(4111 3—3) **Edykt.**

L. 9537. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do powszechnej wiadomoś i, że w sprawie egzekucyjnej Szymona Dąbrowskiego przeciw Tacyannie Mycawka pte. 150 zł. odbędzie się w biurze Nr. 2 w dniach 20 czerwca, 20 lipca i 19 sierpnia 1881 przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. 85 w Drohobyczu na przedmieściu Lisznia położonej, że połowa wspomnionej realności przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a przy trzecim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest kuratorem adwokat Dr. Łopuszański z substytucyą adwokata Dr. Wolskiego.

Cenę wywołania stanowi wartoś szacunkowa 437 zł. 80 ct.

Wadyum 10 prc. tej kwoty.

Akt oszacowania wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

(4131 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 27364 W celu zabezpieczenia sprawienia słupów kilometrowych dla gościńca Dobromilskiego w okręgu budowaiczym samborskim. odbędzie się w c. k. Starostwie w Samborze na dniu 20 czerwca 1881 o godzinie 12 w południe licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Cena fiskalna tych robót wynosi ogółem 620 zł. 35 ct. w. a.

Odnoszące się do tego przedsiębiorstwa ogólne i szczegółowe warunki budowy, plan, kosztorys sumaryczny, oraz wykaz cen jednostkowych mogą być przejrzane w powyżej wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych.

Pisemne oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. z dołączeniem 5 prc. od sumy fiskalnej wynoszącego wadyum z wyrażeniem zaofiarowanej sumy nietylko cyframi, ale też i literami należy wnieść przed oznaczonym terminem w pomienionem c. k. Starostwie.

Oferty nieułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione. Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 25 maja 1881.

(4133 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 23070. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy do pokrywania gościńca państwowego izdebnickiego w 12 do włącznie 23 kilometrze w ilości 562 metrów sześciennych na rok 1882 i 1883, odbrędzie się w c. k. Starostwie w Myślenicach dnia 23 czerwca 1881 o godzinie 12 w południe licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Suma fiskalna wynosi 1370 zł. 23 ct.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w rzeczonem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone w 5 prc wadyum i należycie ostemplowane w powyższym terminie mają być wniesione

Oferty opóźnione lub nieułożone według przepisów niebędą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 25 maja 1881.

(4123 3—3) **Edykt.**

L. 9884. C. k. Sąd powiatowy w Dolinie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Luizę Wirth że w sprawie Izraela Litwaka jako prawonabywcy Eisika Scherera przeciw niej o 78 zł. 60 ct. a. z pn. do zastępywania jej w tej sprawie i w celu doręczenia jej tusądowej rezolucyi z dnia 22 marca 1880 l. 635, którą wpis hypoteczny prawa zastawu dla powyższej wierzytelności w stanie biernym połowy jej realności pod l. top. 1489 w Dolinie na rzecz Izraela Litwaka dozwolony został, kuratora w osobie Jana Heksla z Doliny ustanowiono

Niniejszym edyktem wzywa się pozwaną, aby o miejscu swego pobytu sądowi doniosła, ustanowionemu kuratorowi środków obrony dostarczyła, lub innego zastępcę wybrała, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisywać będzie musiała.

Dolina 2 kwietnia 1881.

(4249) **Obwieszczenie.**

L. 22911. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, jako zarządca fundacyi ś. p. Wincentego Łodzia Ponińskiego dla czeladników rzemieślniczych, rozpisuje niniejszem w myśl postanowień statutów fundacyi konkurs do losowania czterech premiów.

Według ostatniej woli fundatora, odsetki kapitału fundacyjnego mają być podzielone na cztery nierówne premia i przypaść w gotówce tym czeladnikom rzemieślniczym, którzy je wyciągną z kolei przy losowaniu.

Tegoroczne losowanie odbędzie się dnia 19 lipca 1881, przy którem wygrane będą następujące kwoty: I premium 846 zł., II premium 705 zł., III premium 564 zł., IV premium 423 zł. w. a.

Według statutów fundacyj przypuszczeni będą do ciągnienia losów tylko ci czeladnicy, którzy:

a) w Królestwie Galicyi i Lodomeryi lub w Wielkiem Księstwie Krakowskiem są urodzeni i tamże przynależni;

b) wyznają religię katolicką rzymskiego, greckiego lub ormiańskiego obrządku;

c) wyuczyli się według istniejących przepisów rzemieślniczych jakiego rzemiosła i mają uzdolnienie i prawną kwalifikacyę do samodzielnego wykonywania onegoż, dla ubóstwa jednakże nie są w stanie wykonywać rzemiosła swego samoistnie;

d) wykażą moralne zachowanie się, świadectwem wydanem przez właściwy urząd parafialny a zatwierdzonem w Lwowie i w Krakowie przez c. k. dyrekcyę policyi — w innych zaś miejscowościach przez właściwego c. k. Starostę powiatowego.

Czeladnicy, którzy chcą wziąć udział w losowaniu, mają najpóźniej czternaście (14) dni przed losowaniem t. j. włącznie do dnia 5 lipca b. r. godziny drugiej po południu wnieść odnośne prośby do Wydziału krajowego we Lwowie z dołączeniem dowodów, iż posiadają warunki wyżej oznaczone a więc z dołączeniem:

1 Metryki chrztu, 2 świadectwa ukończonej nauki rzemiosła i uzdolnienia do samodzielnego wykonania onegoż stwierdzonego przez przełożonego odnośnej korporacyj (cechu) i majstra, u którego pracują, 3 świadectwa ubóstwa i świadectwa moralności stwierdzonych w sposób powyżej ad d.) określony.

Prośby, które nadejdą do protokołu Wydziału krajowego po terminie wyż-j oznaczonym, nie będą uwzględnione.

W Lwowie dnia 24 maja 1881

(4177 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2091. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że celem wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 151 zł. 98 ct. w. a. z procentem po 12 prc. od dnia 25go października 1875 bieżącymi 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych oraz przyznanych już kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 6 złr. 18 ct. i 4 złr. 32 ct. a. w. w dniach 12 lipca 1881, 9 sierpnia 1881 i 13 września 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 100 6 w Terszowie położonej, pozwanych Jacka i Iwana Cebinków własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de praes. 8 marca 1872 l. 1586 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Staremiasto dnia 16 czerwca 1879.

(4240 1—3) **Edykt.**

L. 4717. C. k. sąd powiatowy w Krakowcu ogłasza, że Zakład kredytowy włościański we Lwowie pod dniem 5 października 1880 do l. 4717 wniósł prośbę o przymusową sprzedaż realności dłużników Jeśki i Wasyla Feduniów własnej nie, tabularnej, pod l. 14/8 w Lubieniach leżącej, w celu wydobycia swej pretensyi w kwocie 89 zł. 19 ct. w. a.

W skutek onego wyznaczono trzy termina w dniach: 30 czerwca, 29 lipca i 30 sierpnia 1881 każdym razem o 10 rano z tem, że realność ta na pierwszych terminach będzie sprzedaną za lub wyżej ceny wywołania 200 zł. a na trzecim terminie także niżej tej ceny.

Ponieważ pobyt Jeśki i Wasyla Feduniów jest nieznanym, przeznacza się do zastępstwa tychże Jędrzeja Huzara kuratorem, z którym powyższa sprawa egzekucyjna wedle ustawy sądowej przeprowadzoną będzie.

Tym edyktem przypomina się egzekutom a względnie ich spadkobiercom lub prawonabywcom, ażeby na powyższym terminie sami się jawili, lub pełnomocnika ustanowili i Sądowi donieśli, ogólnie do bronienia się prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikłe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k Sąd powiatowy.

Krakowiec dnia 31 grudnia 1880.

(4258 1—3) **Edykt**

L. 3075 W dniach 21 czerwca, 21 lipca i 29 sierpnia 1881 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 44 w Maksymowicach położonej, ciało tabularne stanowią ej, w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Stefanowi Bednarz pto. 29 złr. 25 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1000 złr

Wadyum 100 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. del.

Sambor dnia 31 marca 1881.

(4259 1—3) **Obwieszczenie.**

L 1460. Dnia 15 czerwca dnia 20 lipca i dnia 17 sierpnia 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż 9/10 części domu i 13/15 części gruntu pod l. k. 311/511 w Brzozowie, Ig aceg Parowskiego i spadkobierców Salomei Parowskiej własnych, ciała tabularnego niestanowiących, na rzecz Jana Parowskiego o 225 złr. z pn.

Cena wywołania wynosi 310 złr.

Zakład 31 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach realność za lub wyż ceny szacunkowej, przy trzecim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków wolno w tusądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Brzozów 20 kwietnia 1881.

(4260 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6389. Dnia 22 czerwca, dnia 3 sierpnia i dnia 7 września 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. k. 319 w Domaradzu ciała tabularnego niestanowiąca, Wojciecha Gosztyły własnego, w sprawie Leizora Szachny o 67 złr z pn

Cena wywołania wynosi 900 złr.

Wadyum 90 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach gospodarstwo to tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej sprzedane będzie.

Resztę warunków wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów dnia 11 lutego 1881.

(4265 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 780 C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Matesa Adlera przeciw Andruchowi Seniów pto. 45 złr. w. a. z pn. odbędzie się ponownie publiczna sprzedaż dwóch parcel gruntowych w przestrzeni półtora morga ornego w Zarwanicy położonych ciała tabularnego niestanowiących w trzech terminach a to dnia 22 czerwca 1881, 20 lipca 1881 i 23 sierpnia 1881, każdym razem o 9tej godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie.

Cena wywołania stanowi kwotę 105 zł.

Zakład wynosi 10 prc. od sumy wywołania.

Bliższe warunki licytacyi, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przeglądnąć w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk dnia 5 kwietnia 1881.

(4246) **Obwieszczenie.**

L. 226. Komisya hipoteczna dla powiatu sądowego w Mostach wielkich urzędująca zawiadamia, że od dnia 17 czerwca 1881 aż do dnia 26go czerwca 1881 w godzinach urzędowych złożone będą w biurze c. k. sądu powiatowego w Mostach do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania wraz z sprostowaniemi spisami, kopiami map katastralnych i protokółami parcelowemi tudzież protokóły dochodzeń dotyczących posiadłości w obrębie gminy Kulawa leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 27go czerwca 1881 o godzinie 10tej przed południem do zgłoszenia zarzutów mniemanych przeciw prawdziwości arkuszów posiadania.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 6 czerwca 1881

(4262) **Ogłoszenie.**

L. 3890 C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Gorleczyna" dnia 17 czerwca 1881 rozpocznie.

Przeworsk dnia 4 czerwca 1881.

(4261) **Ogłoszenie.**

L. 84 Komisya hipoteczna w Mielcu zawiadamia, że arkusze posiadania wraz z dotyczącemi aktami gminy katastralnej Golesze złożone zostały w sądzie powiatowym w Mielcu do przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w tymże sądzie, a na dniu 15 czerwca 1881 także przed komisyą hipoteczną.

Mielec 5 czerwca 1881.

L. 6738. (4107) **Protokołowanie firmy.**

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę „Leon Defer dla fabryki albuminu w Husiatynie", którą sam podpisywać będzie.

Tarnopol 18 maja 1881.

(4072) **Ogłoszenie.**

L. 325. Komisya hipoteczna ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Przybysławice dnia 1 czerwca b. r. rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Radłów 29 maja 1881.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. kolej Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

W celu wycofania i zunifikowania istniejących na cztéry emisye rozłożonych i w rozmaitym porządku w poszczególnych wykazach hipotecznych księgi kolejowej zapisanych długów obligacyjnych c. k. uprz. kolei galic. Karola Ludwika mianowicie:

pożyczki z dnia 1 lipca 1863	**w kwocie**	**15,000.000**	**złotych w sreb.**
„ „ **1 lipca 1867**	„	**10,800.000**	„ „
„ „ **1 lipca 1871**	„	**8,400.000**	„ „
„ „ **1 lipca 1872**	„	**5,700.000**	„ „

zaciągła rada zawiadowcza na podstawie udzielonego jej przez nadzwyczajne walne zgromadzenie akcyonaryuszów na dniu 31 maja 1881 r. upoważnienia pożyczkę 4½%ową w kwocie 40,650.000 złotych w srebrze w 135.500 częściowych obligach, spłacić się mających, najdalej w przeciągu lat 70 w drodze wylosowania.

Pożyczka ta użytą być może jedynie na wyż wskazane cele, jest w księdze kolejowej prawem zastawu zabezpieczoną i co do pierwszeństwa hipotecznego postępuje w miarę wykreślenia w księdze kolejowej wycofanych z obiegów obligów pierwszeństwa należących do wycofać się mających czterech emisyj, tak, iż pożyczka ta po wykreśleniu dawniejszych pożyczek na wszystkich liniach w księdze kolejowej na pierwszem miejscu zaintabulowaną będzie.

Posiadającym obligi pierwszeństwa wycofać się mających czterych emisyi ofiaruje się wymiana 5%owych obligów na 4½%owe obligi pierwszeństwa z dodatkiem 10%owym tak, że za każde 10 sztuk 5% obligów przyznaje się 11 sztuk 4½%owych obligacyi po 300 zł. za resztę zaś niedająca się wyrównać efektywnie papierami dopłatę w gotówce w kwocie 28 zł. 50 ct. w. a. w srebrze od każdej obligacyi albo też przypadający wedle kursu ekwiwalent w markach niem. (Tak tedy n. p. za 5 sztuk 5 pr. procentowych obligacyi wydawać się będzie 5 sztuk 4½%owych obligacyj nowej pożyczki efektywnie a 142·50 zł. w gotówce, tak samo otrzyma posiadający 19 sztuk 5%owych obligacyj w zamian 20 sztuk 4½%owych obligów pierwszeństwa fektywnie a 256·50 zł. w gotówce).

Ktoby z posiadających 5% obligi pierwszeeństwa wyszczególnionych czterech emisyi reflektował na ofiarowaną niniejszem wymianę, zechce wymieniać się mające obligacye w czasie od 10 czerwca b. r. zgłosić i złożyć w jednym z poniżej wskazanych kantorów wymiany.

we WIEDNIU w kasie c. k. uprz. gal. kolei Karola Ludwika,
„ „ w c. k. uprz. austryackim zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu,
„ „ u pana S. M. Rothschilda,
„ KRAKOWIE w gal. banku dla handlu i przemysłu,
„ LWOWIE w filii c. k. uprzy. austryackiego zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu,
„ „ w c. k. uprzy. galic. akcyjnym banku hipotecznym,
„ BERLINIE w banku dla handlu i przemysłu,
„ „ w banku niemieckim,
„ „ u pana S. Bleichrödera,
„ „ u panów Cohn Bürgers & Comp., 4222 3—3
„ „ u panów Richter & Comp.,
„ WROCŁAWIU w szląskiem stowarzyszeniu bankowem,
„ DREZDNIE w banku drezdeńskim,
„ „ we filii ogólnego niemieckiego zakładu kredytowego
„ FRANKFURCIE n. M. we filii banku dla handlu i przemysłu,
w FRANKFURCIE n. M. u panów M. A. Rothschild i synów,
„ HAMBURGU u panów L. Behrens i synów,
„ LIPSKU w powszechnym niemieckim zakładzie kredytowym,
„ MONACHIUM u panów Merck Finck & Comp.,
„ STUTTGARDZIE u panów Pflaum & Comp.

1. do przedłożonych obligów dołączyć należy bieżące kupony i talony.

2. Złożenie obligów uskutecznić należy zapomocą spisu podwójnie sporządzonego.

3. za kupon procentowy płatny 1 lipca 1881 r. wypłaci się zaraz przy złożeniu 7.50 w. a. w srebrze, albo też przypadający wedle kursu ekwiwalent w markach niem. tak samo wypłaconą będzie zaraz w gotówce niedająca się efektywnie papierami wyrównać różnica powstała przy wymianie.

4. Wymiana względnie wydawanie nowych 4½%owych obligów pierwszeństwa, rozpocznie się najdalej od 1go sierpnia b. r. a mianowicie w tych kantorach wymiany, gdzie zgłoszono względnie złożono wymienić się mające 5%owe obligacye.

5. Obligacye aż do 1go września b. r. nie odebrane, o ile w tym względzie nie nastąpiło specyalne porozumienie z właściwym kantorem wymiany; od terminu powyższego złożone będą na rachunek uprawnionego do odbioru, w główniej kasie c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika we Wiedniu Kaerntnering Nr. 7.

Rozumie się samo przez się, że powyższe postanowienia nie rozciągają się na te obligacye, które w skutek wylosowania już zapadły, jakoteż że przyznane tamże uwzględnienia nie mają zastosowania do obligacyj na czas nie zgłoszonych i w skutek tego wylosować się mających.

Wiedeń dnia 2 czerwca 1881.

Rada Zawiadowcza c. k. uprzyw. galic. kolei Karola Ludwika.

!Na premia!

zupełna **wysprzedaż** książek

na nagrody pilności

stosownych — z masy rozbiorowej

księgarni K. WILDA we [illegible]owie

po cenach co najmniej

o 25 procent niższych

niż zwyczajne ceny sklepowe

Katalog dołączony będzie do numeru „Szkoły“ z d. 11 czerwca 1881. Ktoby go w ten sposób nie otrzymał, zechce zażądać, a dostanie go franco. (4233 2—3)

Wyszło z druku w Warszawie dzieło pod tytułem: (4255 1—6)

Najlepsza Metoda

Języka Niemieckiego do nauki bez nauczyciela w trzech miesiącach

opracowana i wydana kosztem **PLATONA v. REUSSNER,** nauczyciela języków nowożytnych w części na sposób **Ollendorffa,** a w części na sposób **Toussaint-Laugenscheidta.**

Cena całego tomu **4 zł. 15** ct.
„ kursu niższego **90** ct.

Główny skład na Galicyę w księgarni

F. H. RICHTERA (H. Altenberga)

we Lwowie plac Maryacki.

Bryndzę świeżą

wysyłam codziennie

Brutto 5 klo. doskonałej franko . . zł. 2.90
Brutto 5 klo. najlepszej franko . . . . zł. 3.20
jako też i inne towary podług życzenia.

Tomasz Gurowicz

Königsgasse Nr. 11 Budapest.

(4291 1—5)

L. 2110 (4225 2—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitały 1775 złr. 12 kr. m. k. czyli 1863 zł. 96 ct. i 5078 zł. 49 ct. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 4900 zł. m. k. 6600 zł. w. a. na hipotekę dóbr Rzeplin i wola Rzeplińska w powiecie Jarosławskim położonych, spadkobierców ś. p. Bernarda Karola dw. im. Bülów własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1 stycznia 1880 jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa kredytowego ziemskiego były złożone.

We Lwowie d. 6 kwietnia 1881.

Klucznica umiejąca gotować,

prać, prasować poszukuje posady do dworu na wieś. Ma do polecenia Biuro wywiadowcze **J. Birklego** we Lwowie rynek Nr. 40. (4035 3—3)

Ein junger Mann gelernter Spezerist 22 Jahr alt, Katholisch der polnischen und deutschen Sprache mächtig, gegenwärtig noch in Stellung, sucht, gestützt auf gute Referenzen bald oder später Stellung als Commis oder Lagerhalter. Diesbezügliche Offerten sind an Herrn Pfarrer Kleemann zu Myslowitz o/S. (Preußen) zu richten, welcher auch bereit sein wird weitere Mittheilungen zu ertheilen.

(3960 4—3)

Osoba młoda bardzo utalentowana, uczennica p. Passi-Cornet w Wiedniu, pragnie celem udzielania lekcyj spiewu oraz muzyki spędzić kilka wolnych miesięcy na wsi. Bliższa wiadomość **J. O. Laszki** p. **Zagórze.** (4268 1—3)

OLEJ

naftowy konserwujący drzewo od psucia: **rafinowany,** który koloru drzewa nie zmienia i **zwykły,** nadający drzewu kolor brunatny, sprzedaje w baryłkach około **150** kilo po bardzo **zniżonej cenie.** — Jako też poleca **Smarowidło** do osi żelaznych w najlepszym gatunku — i **Oliwę do maszyn i lamp,** licząc po cenach hurtownych przy zamówieniach, począwszy od 10 kilo

Piotr Miączyński

fabrykant nafty

we Lwowie

ul Syktuska l. 47

(3085 3—4)

Nauczyciel prywatny

z wyższem wykształceniem, z dobremi poleceniami życzy sobie wyjechać na prowincyę na żądanie zaraz, celem stałej posady guwernera za umiarkowaną cenę. Udziela przedmiotów ze szkół gimnazyalnych, realnych i początkowych w języku polskim lub niemieckim.

ADRES: **Adolf S.** u pana Ostrowskiego jubilera i złotnika we Lwowie, w Rynku. (4267)

„PATRIA“

Jeneralny dom zleceń w KRAKOWIE

ulica Szpitalna licz. 405.

Poleca W. W. Pp. dziedzicom dóbr ziemskich urzędników gospodarczych jako to: jeneralnych plenipotentów, rządców, ekonomow, guwernerów, pisarzy, leśniczych, gorzelników, kucharzy, ogrodowych, borowych, stelmachów, kowali, cieśli, włodarzy, karbowych, dalej: guwernantki, klucznice, bony, gospodynie, panny służące itd.

Za wyżej wymienione osoby, których największa część z W. Ks. Poznańskiego się zgłasza i dokładnie w najnowszej kulturze, która w zakres rolniczy zachodzi, są obeznani i za których biuro „Patria“ na każdym kroku ręczy za praktykę i moralność.

Dalej pozwala sobie biuro „Patria“ nadmienić, iż wszelkie żądania ze strony W. W. Pp. chlebodawców są bezpłatne i bez kosztów, a zatem, powołując się na powyższe, upraszamy jak najuprzejmiej o wczesne zamówienia, a na żądanie będą zaraz kopie świadectw lub osobiste przedstawienia spełnione.

Z poważaniem

„Patria“

Jeneralny dom zleceń.

T. u. Lewandowski

właściciel biura „Patria“ a Concordia biura zleceń w Poznaniu.

L. 247. 4254 1—3)

WIELKI SKŁAD PAPIERU

Galanteryi i dzieł sztuk pięknych

Seyfartha & Dydyńskiego

we Lwowie przy placu Maryackim poleca:

Papiery listowe de fantaisie z najmodniejszemi emblemami, dewizami, nagłówkami, inicyałami, wypukło tłoczonemi monogramami.

Papiery listowe w kasetkach. 50 listów i kopert od 55 ct., z pojedyńczą literą od 1 złr., 1 złr. 80 ct. i wyżej

Papiery kancelaryjne konceptowe i rysunkowe we wszystkich formatach.

Wyroby z bronzu, drzewa, szyldkretu i skóry.

Albumy od złr. 2 do najdroższych.

Ramy i ramki do fotografij w wielkim wyborze.

PRAWDZIWA WODA KOLOŃSKA.

Największy wybór fotografij z obrazów malarzy polskich — oleografij — sztychów i reprodukcyj zagranicznych.

Amerykańskie bilety wizytowe z przepaską kolorową drukowane, (100 sztuk) po 1 zł. 20 ct. i 1 złr, 40 ct.

Bilety wizytowe zwykłe litografowane (100 sztuk) od 1 złr. 60 ct. — szybko prasowe (100 sztuk) od 50 ct.

Wszelkie roboty kaligraficzne jako to: dyplomy, adresa i arkusze z powinszowaniami przyjmujemy po cenach najprzystępniejszych.

Regestra gospodarcze układu W. **Bylickiego** (zalecone przez komisyę z ramienia Banku gal. d a Handlu i Przemysłu w Krakowie.)

Księgi handlowe i gospodarskie.

Wyłączny skład dla Galicyi „**Hektografów**“ Lewitusa z Wiednia.
Zamiejscowe zamówienia wysyłamy odwrotną pocztą.

(4101 2—3)

ZAKŁAD ZDROJOWY

TRUSKAWIEC

zostaje otwartym 25 maja 1881 r.

Kąpiele słono-siarczane i żelazisto-słono-siarczano-szlamowe, słono-alkaliczne zdroje rozrzedzające do picia. — Zdrój, zwany naftowym, znany ze swej skuteczności

Żętyca owcza, zapas wód lekarskich obcych, restauracye i cukiernia.
Odległość zakładu do stacyi kolejowej Drohobycz, Truskawiec 8 kilometr.

Na dworcu znajdują się podwody wszelkiego rodzaju, zarząd przyjmuje także zamówienia na takowe. - Apteka, urząd pocztowy i telegraficzny w miejscu.

Lekarz zakł du Dr **Z. RIEGER,** krajowy radca zdrowia.

Zamówienia na pomieszkania mogą być o tyle uwzględnione, o ile dołączony zadatek ubezpiecza czas najmu.

Zarząd.

(3519 5—8)

Wyszczególnione **Trzema medalami zasługi i listem pochwalnym.**

Środki na włosy.

Bandolina przytrzymuje włosy, daje piękny połysk i przyjemny zapach	—·25 i —·50
Brillantina odświeża i nadaje piękny połysk włosom, oraz trwały i przyjemny zapach	—·50
Kosmetyk, do przytrzymania peruki	—·30
Kosmetyk na wąsy w lepszym gatunku	20 i —·50
Kosmetyk na wąsy jasny, ciemny i czarny	—·10 —·25 i 50
Olejek taninowy wzmacnia włosy i oczyszcza skórę, daje piękny połysk, utrwala barwę i pobudza włosy do porostu	—·50
Olejek chinowy powszechnie używa się przeciw wypadaniu włosów, wzmacnia cebulki włosowe i pobudza je do wytwarzania włosów	—·50
Olejek orzechowy, służy do pomadowania i konserwowania włosów	—·50
Olejek migdałowy do pomadowania	—·30
Olejek rozedowy na włosy	—·50
Olejek Millefleur na włosy	—·50
Olejek fijołkowy na włosy	—·60
Olejek jaźminowy na włosy	—·50

Pomada kosmetyczna czyli odmładniająca włosy. Przez swe specyficzne działanie przywraca włosom siwym i wypłowiałym naturalną barwę.

J. Ihnatowicz mag. farmacyi i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice l. 20. 1527 17—?)

Oesterreichisch-ungarische Bank.

Bei der am 1 und 2 Juni 1881 vorgenommenen 45 regelmäßigen und 5 außerordentlichen Verlosung wurden

5% verlosbare Pfandbriefe

im Gesammtbetrage von fl. **26,436.000.** — ausgelost und werden dieselben vom 7 Juni l. J. an bei der Hypothekar-Kredits-Kasse der österreichisch-ungarischen Bank in Wien und vom 10 Juni l. J. an auch bei allen Bankanstalten ausbezahlt.

Das **Nummernverzeichniß** der an diesen Tagen gezogenen und der aus früheren Ziehungen noch ausständigen Pfandbriefe wird von der genannten Kasse und von allen Bankanstalten auf Verlangen unentgeltlich ausgefolgt.

Die Besitzer von Bank-Pfandbriefen werden hiervon mit dem Bemerken benachrichtigt, daß die Verzinsung verlosbarer Bank-Pfandbriefe mit dem der betreffenden Verlosung zunächst folgenden Coupon-Termin — bezüglich der am 1 und 2 Juni l. J. verlosten Pfandbriefe daher bereits mit **1 Juli 1881 erlischt.** Die Coupons derselben werden zwar im Falle der Präsentation auch fortan ausgezahlt, **jedoch wird bei der Einlösung der Pfandbriefe der Betrag der abgängigen Coupons vom Kapital in Abzug gebracht.**

Zugleich werden auch die Besitzer von Pfandbriefen der **priv. österr. Nationalbank** aufmerksam gemacht, daß es ihnen freisteht, diese Pfandbriefe wann immer gegen solche der **österreichisch-ungarischen Bank** bei der Hypothekar-Kredits-Kasse in Wien und bei allen Bankanstalten umzutauschen.

Wien, am 4 Juni 1881.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Kerstinger Generalrath. **A. Moser** Gouverneur. **Garnoss** Generalsekretär.

1983

Jeszcze tylko krótki czas!

Cyrk Augusta Krembsera

przy ulicy Majerowskiej, naprzeciw galicyjskiej kasy oszczędności.

Dziś we czwartek dnia 9 czerwca 1881 o godz. pół do 8 wieczór

Wielkie

NIEZWYKŁE PRZEDSTAWIENIE

z nadzwyczajnym i szczególnie doborowym programem.

Występ wszystkich pierwszych artystów i artystek, w ich podziw wzbudzających produkcyach, jazdy konno i przedstawienia najlepiej tresowanych koni tak w ujeżdżalni jako i na wolności.

Na zakończenie przedstawienia

Wielka ludowa uroczystość chińczyków.

Okazała pantomina w 8 obrazach z tańcami i grupami przy elektrycznem oświetleniu, aranżowana przez dyrektora **A. Krembsera.**

Na zakończenie:

Wielki pochód tryumfalny cesarzowej

Szczególnie podziwienia godną jest tresura konia pod cesarzową, przez 20 Chińczyków na noszach na około oprowadzanego. — Nigdy jeszcze w żadnym cyrku dotąd nie przedstawiane.

Ceny miejsc — zwykłe. (3446)

Jutro we piątek dnia 10 czerwca

wielkie przedstawienie

Z drukarni [illegible] [illegible] [illegible] 1. 32 [illegible]